

INC

UTGAVE 5. 2013

GRANGEMOUTH

Kampen mot fagforeningen og hvorfor Storbritannia sakker akterut i forhold til Tyskland

TIDEVANNET SNUR

Bunnsolide fundamenter sikrer at USA er på sporet av store ting

UTFORDRENDE TIDER

EU må ta til fornuft med hensyn til energi og miljøet

ØST SER MOT VEST

Kina slår seg sammen med INEOS for å håndtere klimaendringer

KLART FOR LØPEMORO

INEOS legger seg i selen for å få barn til å løpe igjen

www.inchnews.com

INEOS
THE WORD FOR CHEMICALS

KONFLIKTEN I GRANGEMOUTH

Grangemouth-komplekset, inkludert raffineringsselskapet Petroineos, er ett av de tre største anleggene i INEOS. Det ble bygget for mer enn 50 år siden for å foredle olje og gass fra Nordsjøen.

Anlegget har ikke gjort det så godt etter krisen i 2008, og har vært avhengig av årlige overføringer fra andre virksomheter i INEOS-gruppen for å overleve. I alt 600 millioner GBP (715 mill. euro) er overført fra gruppen i denne perioden.

Det er to virksomheter på dette komplekset, og de har ulike problemer. Raffinering er rammet av dårlig forretningsmiljø i Europa etter krisen, samt lave marginer. Det har også hatt dårlig pålitelighet og høye kostnader.

Midt i området for den andre virksomheten, Chemicals, ligger KG crackeren som omdanner nordsjøgass til olefiner. Disse gassene har blitt kraftig redusert de seneste årene slik at vi nå bare kan drive for halv maskin. I tillegg er kostnadsbasen altfor høy.

Grangemouth (kjemikalier og raffinering) har ikke maktet å håndtere sine høye faste kostnader som har struppet virksomheten fordi den lokale fagforeningen, Unite, ikke var villig til å drøfte alvoret i situasjonen.

Pensjoner er et godt eksempel på hva som truer konkurranseevnen. En normal pensjon på Grangemouth-anlegget koster 65 % av lønnen. Dette er ganske enkelt uoverkommelig. Lønningene er dobbelt så høye som gjennomsnittet i Storbritannia. Alle forsøk på å drøfte denne uholdbare situasjonen med fagforeningen ble bare møtt med et "nei" og trusler om streik. Unite truet med streik tre ganger i 2013, i februar, i juli og i september. Streiken i 2008 kostet virksomheten 120 millioner GBP, og berøvet Grangemouth for hardt tiltrenge investeringer i infrastrukturen.

Etter en "misnøyens sommer", grunnet fagforeningslederen, Stevie Deans, som dessverre misbrakte INEOS fasiliteter og informasjon, koblet med økende tap, besluttet vi at Grangemouth enten måtte godta endringer eller legges ned.

Det eneste scenarioet som kunne redde Chemicals fremtid, var å supplere den sviktende nordsjøgassen med skifergass fra USA, som både finnes i store mengder og er billig. Transport av store mengder gass krever imidlertid investeringer og infrastruktur. Det krever spesialskip og store import- og eksportterminaler som kan håndtere flytende gass ved minus 100 °C. Nødvendige investeringer for at Grangemouth skal kunne innføre og foredle skifergass fra USA, er i størrelsesordenen 300 millioner GBP, hvorav 150 millioner GBP er nødvendig for å bygge importanlegget ved selve Grangemouth.

INEOS Capital ble enig med ledelsen før sommeren at de var beredt til å finansiere dette omleggingsprosjektet for Grangemouth, men bare på vilkår av at virksomheten tok tak i sin kostnadsbase, inkludert de uoverkommelige pensjonene og en samlet lønnspakke for operatørene på 100.000 GBP i året (120.000 euro eller 160.000 USD).

Ledelsen opprettet en "overlevelsesplan" for Grangemouth som involverte fjerning av den eksisterende pensjonsordningen, men med en erstatning i form av en "best i klassen"-pensjonsordning, lønnsstopp i 3 år og endringer i oppsigelsesvilkår og arbeidsfleksibilitet. Til gjengjeld samtykket INEOS i å investere 300 millioner GBP for å importere gass fra USA.

Unite nektet fortsatt å inngå i diskusjoner om "overlevelsesplanen", noe som betød at ytterlige tap var uunngåelig og ikke minst at virksomheter andre steder i INEOS-gruppen ville måtte fortsette å støtte opp om Grangemouth.

Vi ba de ansatte om å stemme over overlevelsesplanen, men dessverre ble resultatet delt stemmegivning.

Etter mye intern diskusjon etter dette skuffende resultatet hadde vi ikke mange valg utover å kunngjøre nedleggelse av Chemical-anlegget for å unngå ytterligere tap.

I ellefte time kunngjorde fagforeningen en reversering av sin posisjon, og godtok kravene om nødvendige endringer for å sikre finansieringen av 300 millioner GBP.

Når vi ser tilbake nå, ble resultatet svært positivt for anlegget. Det betyr at Grangemouth har en fremtid, og muligens også en svært god og langvarig sådan.

Det er imidlertid svært beklagelig at prosessen varte så lenge som den gjorde. Den gjorde at de ansatte og deres familier ble engstelige og kostet enormt mye penger, over 40.000.000 euro.

Den var unødvendig og bortkastet. Grangemouth må finne en konstruktiv måte å føre dialog mellom de ansatte og ledelsen på, slik vi gjør i praktisk talt alle de andre anleggene våre enten de er fagorganiserte eller ikke. Vi har hatt to streiker i de senere år med en kostnad på 200 millioner euro, år med aggressiv konfrontasjonsdialog med fagforeninger, flere streiketrusler og store tap. Verden er i endring, forretninger opplever nedturer og oppturer. Iblant er det nødvendig med endringer, og vi trenger et effektivt forum å diskutere dette i.

Jeg vil be de ansatte ved Grangemouth om å vurdere hvordan de ønsker å bli representert på en effektiv og konstruktiv måte i fremtiden, tatt i betraktning at både arbeidstakere og arbeidsgiver har fordeler av en vellykket fremtid for Grangemouth.

JIM RATCLIFFE

KLIKK HER FOR
Å VISE GRANGE-
MOUTH-FILMEN

KAMPEN MOT FAGFORENINGEN SAKKER AKTERUT I FORHOLD TIL

Twisten ved Grangemouth oljeraffineri tok en ny vending i høst.

Etter å ha hørt at den petrokjemiske fabrikken i Falkirk, Skottland vil fortsette driften etter en avtale med Unite, oppsto det beskyldninger om en kampanje med mobbing og trusler som et ekko fra de militante fagforeningene på 1970- og 1980-tallet.

En toppleder ved INEOS, selskapet som driver Grangemouth, hevdet at fagforeningen Unite sendte en mobb med protestanter hjem til ham, noe som fikk ham til å frykte for sikkerheten til sin kone og to små barn.

I mellomtiden sa datteren til en annen toppleder at hun hadde mottatt en "ettersøkt"-plakat som kritiserte faren hennes hjemme i Hampshire, hundrevis av kilometer fra Grangemouth-anlegget.

David Cameron beskrev påstandene som "temmelig sjokkerende" og oppfordret Labour Party til å undersøke påstandene mot fagforeningen, som er deres største bidragsyter.

Len McCluskey, Unites forbundsleder, forsvarer taktikken som "lovlig og berettiget" og tilføyer: "Hvis et styremedlem er involvert i det vi mener er et urettferdig angrep på arbeiderne og deres familier og lokalsamfunn, da mener vi at ideen om at ansiktsløse styremedlemmer kan fordufte til sine frodige forsteder og slippe unna med den typen handlinger er feil."

Her snakker, Jim Ratcliffe, styreformannen for INEOS, om hvordan han konfronterte fagforeningen, og hva britisk industri kan lære av et fremgangsrikt Tyskland.

På slutten av 2005 kjøpte INEOS opp Innovene, den

INEOS STYREFORMANN, JIM RATCLIFFE, REFLEKTERER RUNDT GRANGEMOUTH-KONFLIKTEN OG DEN MILITANTE FAGFORENINGEN

petrokjemiske delen av BP, for 9 milliarder USD. Det firedoblet størrelsen på INEOS over natten og brakte med seg noen av verdens største industrianlegg. Ett av dem ligger i Köln i Tyskland.

Tre måneder seinere besøkte jeg anlegget i Köln, som er like stort som Grangemouth, men langt mer lønnsomt, og jeg møtte fagforeningslederen. Hans navn var Sigg. Han raget 192 cm over bakken, og var kjent for å være en tøff, men rettferdig representant for de ansatte.

Etter 15 minutter med småprat sa han: "Jim, jeg liker ikke bonusordningen din." Ganske forbløffet svarte jeg: "Hvorfor det, Sigg? Det er en meget sjenerøs bonusordning." Han svarte: "Jeg skulle heller ønske at du ville bruke pengene på anlegget, på investeringer, vedlikehold og maling slik at vi kan være trygge på at det vil være jobber for de ansattes barn og barnebarn."

Det har aldri vært noen streik på det anlegget, eller tilløp til det. Fagforeningen, på vegne av de ansatte, og INEOS har et felles mål: en langsiktig og god fremtid. De ansatte får beholde gode jobber, og INEOS gjør lønnsomme avkastninger og reinvesterer på anlegget.

Trist men sant, et kjemisk kompleks i Tyskland er alltid i bedre stand og mer effektivt enn et tilsvarende kompleks i Storbritannia. Og like beklagelig; den tyske kjemiske industrien har klart seg bedre enn sin britiske motstykke, som har gjennomgått en rekke nedleggelses i nordøst og nordvest.

Den konstruktive dialogen vi finner i Köln har vært en mangelvare ved Grangemouth petrokjemiske anlegg i Falkirk. Fagforeninger kan spille en viktig rolle i store organisasjoner, hvor det er vanskelig å snakke til tusen mennesker. De kan forhandle frem årlige lønnsforhøyelser med ledelsen, fremsette klager på vegne av de organiserte og gi forklaringer og råd ved kompliserte endringer i ansettelsesforhold eller pensjonslover. Etter min mening må de imidlertid forstå at en virksomhet må være lønnsom for å overleve, at verden er i stadig endring slik at bedrifter må tilpasse

seg for å holde seg konkurransedyktige, og endelig at deres rolle er å sikre langsiktige arbeidsplasser for sine medlemmer.

På Grangemouth-anlegget har Unite truet med streik tre ganger i år – i februar, juli og oktober. I februar krevde fagforeningen en lønnsforhøyelse på 3,9 %, et nivå som virksomheten ganske enkelt ikke kunne make. Siden anlegget ikke var forberedt på streik og det ganske enkelt ville vært for ødeleggende, hadde vi ikke noe annet valg enn å samtykke. I slutten av juli ringte forbundslederen i Unite, Len McCluskey, anlegget personlig og krevde gjeninnsetting av Stevie Deans – som akkurat hadde blitt sagt opp som følge av en avsløring av tusenvis av Labour Party-e-poster i systemet vårt – ellers ville han "få Grangemouth til å stoppe opp". Igjen, en streik ville ha vært til for stor skade på det tidspunktet. Og så, i oktober, kom dråpen som fikk begeret til å renne over. Unite erklærte streik på grunn av etterforskningen av Stevie Deans. Noe som imidlertid var kritisk og langt mer skadelig var at de nektet å delta i diskusjoner om anleggets framtid.

Uten endringer ville Grangemouth opplagt ha mislyktes. Virksomheten hadde ikke klart å tilpasse seg en verden som hadde gått videre og blitt mer effektiv og konkurransedyktig fordi fagforeningen hadde holdt et strupetak på anlegget. Hver operatør på Falkirk-anlegget koster nå nesten 100.000 GBP per år, hvis man tar med lønnskostnader på 55.000 GBP pluss pensjonsinnskudd på 35.000 GBP samt bonuser og sosiale kostnader. Dette utgiftsnivået er ganske enkelt ikke bærekraftig i vår industri.

Det er helt feil av fagforeninger i Storbritannia å tenke at vi er fienden. Det er vi ikke. Det er ikke nødvendig, og heller ikke relevant, å dyrke uenighet og fordreie de ansatte, eller stadig å true med streik. Det er galt med "brødre og søstre"-brev (det er hilsningsfrasen på beskjeder fra fagforeningen til medlemmene på stedet) som beskriver tvilere, eller andre som nedlater seg til å trosse fagforeningen, som streikebrytere. Det har også snev av mobbing. Ikke bare er det galt, men det er også truende og fremsettes for å slå ned på andres

OG HVORFOR STORBRITANNIA TYSKLAND

syn – en holdning som går helt på tvers av dagens samfunnsverdier, der ytringsfriheten står høyt.

Under konflikten uttrykte en kvinnelig ansatt i regnskapsavdelingen som var foruroliget over fagforeningens rasling, bekymring for jobben sin, og bekreftet at virksomheten var i økonomiske vanskeligheter (hun utarbeidet tallene hver måned) i en e-post som hun sendte ut til hele anlegget. Hun mottok uforskammede, anonyme telefonoppringninger.

Denne lille hendelsen ble mye omtalt i INEOS. Det oppskaket mange av oss at en kvinne i vårt selskap, mor til tre, ikke fritt kunne uttrykke sine synspunkter og bekymringer. Det bidro til at vi til sist besluttet at vi ikke ville akseptere en løsning for anlegget som ikke medførte endringer på mange fronter, men først og fremst i holdninger og arbeidsrutiner.

Fagforeningsproblemene ved Grangemouth-anlegget skriver seg fra 1970-tallet. For bare tre uker siden ble et halvt dusin venner og jeg guidet på terrengsykler langs knudrete stier høyt oppe i de italienske Alpene. En av deltakerne, Tony Loftus, som hadde vært driftssjef ved INEOS’ forgjenger, Inspec, avslørte i en samtale om problemene ved Grangemouth at hans første jobb etter avlagt kjemieksamen ved Manchester University hadde vært som universitetsutdannet trainee på Grangemouth-anlegget tidlig på 1970-tallet. Han sa, helt spontant: “Da jeg var i Grangemouth, var det ingen problemer. Vi hadde ingen streiker, og ledelsen gjorde som de fikk beskjed om.” Lite har endret seg siden da, og i dag sliter anlegget i forhold til sine tyske motparter.

Selv om fagforeringer ikke var en del oppveksten min, ble barndommen absolutt tilbrakt i et arbeiderklassesamfunn. Mine første 10 år bodde jeg i Failsworth, en forstad nord for Manchester, nær Oldham. Jeg husker jeg kunne telle mer enn 100 fabrikkpiper fra soveromsvinduet – det er sannsynligvis slik jeg lærte å telle. Vi bodde i en liten blindvei kalt Boston Close, i det jeg husker som en veldig koselig kommunal bolig. Den står der fremdeles. Jeg husker at faren min fortalte at da han var yngre, hadde han klatret opp i alle trærne i Miles Platting, en naboforstad hvor han vokste opp. Det var først mange år senere det gikk opp for meg at det ikke fantes noen trær i Miles

Platting. Det er et langt sprang fra de frodige forstedene i grevskapene rundt London.

Disse samfunnene i Lancashire vokste frem sent på 1700-tallet. Arbeidere kom inn fra landsbygda på jakt etter arbeid og muligheter under den industrielle revolusjonen, som startet i hjertet av Lancashire. Storbritannia fant opp konseptet med produksjon. Jeg kan tydelig se av familietreet at mange av mine forfedre dro fra distriktene i Derbyshire til Manchester. Alle undertegnet navnet sitt med et kryss.

Jeg har utvilsomt en dragning til produksjon, som så mange andre fra denne landsdelen. Jeg er en sterk forkjemper for faktisk å fremstille ting i en stor økonomi som Storbritannia. Det betyr ikke at jeg har noe i mot tjenester. Det har jeg ikke. Men jeg mener at en robust, balansert økonomi krever en sunn produksjonssektor. Vi bruker en god del av inntekten på varer av forskjellige slag, fra vaskemaskiner til håndvesker (gudene vet hvorfor det er nødvendig med så mange), og det er sunn fornuft at vi selv bør produsere noen av disse varene i stedet for å importere dem.

Storbritannia er rammet av en kollaps i produksjonsbasen de siste 20 årene. En typisk økonomi er tredelt: landbruk, produksjon og tjenester. Landbruk er vanligvis nokså liten, under 10 %, tjenester er som regel den største sektoren, og produksjon kan være rundt 20 %, slik som i Tyskland.

For tjue år siden lå Storbritannia bare litt etter Tyskland, kanskje 2 eller 3 %. I dag er Storbritannias produksjonssektor bare halvparten av Tysklands.

Det åpenbare spørsmålet er hvorfor denne kollapsen skjedde, og om det betyr noe? For meg er det absolutt viktig. For stor avhengighet av tjenester fører til en sårbar økonomi. Tyskland kom seg igjen mye raskere og kraftigere enn Storbritannia etter finanskrisen i 2008/2009. Like viktig er det geografiske skillet her. The Midlands og Nord-England er mye mer tuftet på produksjon, og mange samfunn er rammet av stor arbeidsløshet. London er klart tjenestebasert, og lykkes bra med det. Men de er ikke den eneste aktøren på banen.

Jeg ser tendenser i regjeringen, som ligger i et “tjenestemiljø”, det vil si i London, til å tro at fremtiden bare dreier seg om City og deres kjærlighetsforhold til finansielle tjenester. Vi bør lære av Tyskland, der de har sterke følelser for sin blomstrende produksjonsbase og anerkjenner at den har en nøkkelrolle i en balansert økonomi.

Som jeg ser det, skyldes den raske nedgangen i britisk produksjonsindustri tidligere regjeringers manglende forståelse av dens viktige rolle.

Storbritannia har ikke noe slagkraftig salgsargument for å tiltrekke seg produsenter. INEOS har flere anlegg i Storbritannia, men de er ikke så lønnsomme som våre anlegg i Tyskland, Belgia og særlig USA. Storbritannia har dyr strøm, kompetansen er ikke på samme nivå som andre land, pensjonene er høye og fagforeninger kan være vanskelige. Historisk sett var ikke regjeringen særlig innstilt på produksjon i Storbritannia. USA på sin side har ypperlig kompetanse, de fleste av våre anlegg der er ikke -fagforeningsorganiserte, energi koster en brøkdel av hva den gjør i Storbritannia, og de har et enormt marked. Tyskland er ganske enkelt gode på produksjon – slik vi pleide å være.

Det er ingen grunn til at ikke produksjonen skulle ta seg opp igjen i Storbritannia. Den nåværende regjering blir stadig mer oppmerksom på dens betydning for å opprettholde en sunn økonomi. Vi må aldri glemme at det var britene som oppfant produksjon.

For å gå tilbake til mitt hovedtema – fagforeningene og overskriftene som spør “Fagforeninger, bra eller dårlig?” – Jeg fastholder at fagforeningsstilen fra 1970-tallet fører til ruin. Sigg, den tidligere omtalte fagforeningslederen i Tyskland, befinner seg derimot i det 21. århundre. Han utfordrer, han tester, han rister treet og forhandler, men han råder alltid INEOS til å investere. En god fagforening er bra for arbeidsgivere – og for arbeidstakere.

Acetonitril fra INEOS Nitriles er et viktig produkt som brukes til å produsere legemidler mot høyt blodtrykk, HIV/Aids, astma og brystkreft

3000x

INEOS Olefins & Polymers USA produserer nok polymer i året til at teppe-garn kunne rekke rundt jorden 3000 ganger

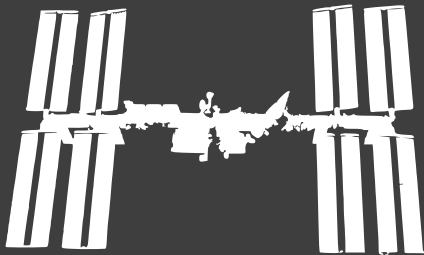

1 kg

En bolle med 1 kg PVC-resin har et mindre karbonavtrykk enn en bolle med 1 kg Frosties

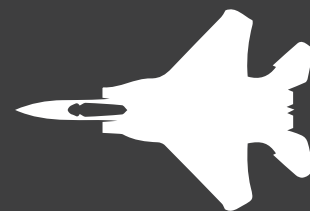
Røde blodceller overlever lengre i blodposer laget av PVC, fra INEOS ChlorVinyls

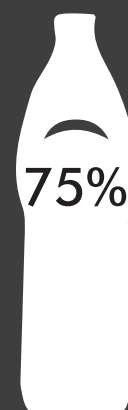
I 2012 produserte vi nok kompositter til å lage en rørledning som ville rukket frem og tilbake til den internasjonale romstasjonen 14 ganger

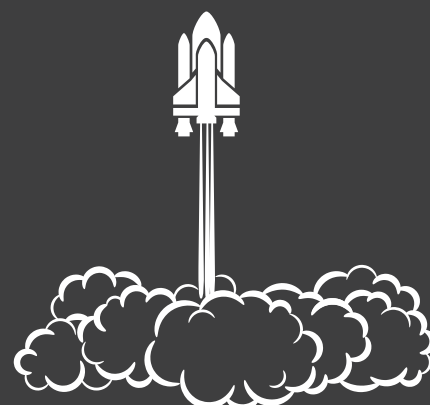
Vinduer laget av vår PVC kan resirkuleres 8 ganger uten vesentlig reduksjon i de fysiske egenskapene

INEOS Olefins & Polymers Europa oppfant en så sterk polymer til bruk i gassrørledningnettverk at det kunne motstå trekkraften til en F15-jetjager

Kapsler til 3 av 4 vannflasker i Nord-Amerika er laget med resin fra INEOS Olefins & Polymers USA

I perioden med romfergeprogrammet ble butadien fra oss brukt som bindemiddel for det faste drivstoffet i raketakseleratoren som drev romfergen

X4

INEOS Olefins & Polymers USA produserer nok flaskeresin til å fylle Empire State Building fire ganger om dagen

**TALL
OG
FAKTA**

INNLEDNING

SKANN HER
FOR Å BESØKE
INCHNEWS.COM

I de siste 15 årene har INEOS blitt voksen. Det har vokst fra en beskjeden begynnelse til å bli et av verdens største kjemiske selskaper. Det har vært litt av en reise – utfordrende iblant – men det er noe alle som har vært involvert i suksessen med rette kan feire.

De som følger oss tett vil imidlertid vite at INEOS ikke blir stående igjen på startstreken. Det har ikke fremgangsrike selskaper råd til i dagens verden med raske endringer og stor konkurranse. Det er ingen overdrivelse å si at den globale petrokjemiske industrien gjennomgår litt av en revolusjon. For fem år siden ville det vært uhørt for noe selskap å ville bygge et gass cracker-anlegg USA. Nå står de i kø for å investere i USA. Årsaken er enkel; utvinning av skifergass har gitt USA tilgang til enorme mengder av både billig energi og billige råmaterialer. Dette kan bare betegnes som en game changer. I denne utgaven av INCH skal vi fokusere på USA. Med rundt to tredjedeler av INEOS’ overskudd fra USA har regionen blitt en magnet for våre investeringer.

Men med 51 produksjonsanlegg i 11 land som betjener markeder over hele verden blir utfordringen å beholde konkurransekraften globalt.

Europa er nå et av de dyreste stedene i verden å lage petrokjemikalier. Vi vet hva som må gjøres, og regjeringer begynner langsomt å ta til fornuft og ser det negative ved å øke energi- og miljøkostnadene for produksjonssektoren. Tom Crotty tar en titt på hvordan Europa kan fortsette å konkurrere.

Vi kan imidlertid ikke vente på politikerne, og mange av våre anlegg tenker allerede annerledes og finner kreative måter å holde seg konkurransedyktige på i møte med

Amerikas hjemmefordel, slik som den nye importterminalen på Rafnes som bygges for å få tilgang til etan fra USA, eller den nye etylerterminalen ved Antwerpen.

Noen anlegg har større utfordringer enn andre, og som forventet i lys av den offentlige profilen til anlegget de siste månedene, blir Grangemouth omtalt også i denne utgaven.

Og så er det Kina, med betydelig innenlands etterspørsel av våre produkter, hvor INEOS inngår strategiske fellesprosjekter for å utvikle sine nitril- og fenolvirksomheter. Rob Nevin og Harry Deans snakker om våre aktiviteter i Kina.

Vi liker konkurranse. Det er sunt. Det skjerper hjernen og fokuserer tankene, og er en av årsakene til at INEOS har lansert et dristig, nytt initiativ for å få barn i Storbritannia til å løpe igjen. Vi håper det en dag vil bli det største barneløpsarrangementet i verden. Brendan Foster, en tidligere britisk olympisk langdistanseløper som etablerte den verdenskjente BUPA Great North Run, har stor tro på dette.

De siste femten årene har vært litt av en reise – hvis vi ser fremover i dagens stadig skiftende konkurransesituasjon er det klart at fremtiden fortsatt vil være like konkurranseutsatt.

INEOS har vist seg å være et ganske smidig selskap, godt rustet til å vokse og trives i tider med mye endring. Vi kommer til å trenge all den smidigheten i de neste årene for å holde oss i teten.

ANDY CURRIE

08

16

20

24

INCH ONLINE PÅ NETTET:

På grunn av populariteten til INCH er magasinet nå tilgjengelig for alle, både i og utenfor INEOS. For å gjøre tilgangen enklere, kan du nå se magasinet og de innbygde videoene online, på mobilen, på iPad eller på PC-en.

HVA ER DETTE?

Det er en QR-kode (Quick Response). Du kan skanne disse med smarttelefoner for å se video eller innholdet online. For å bruke dem må du laste ned en QR-leser fra BlackBerry eller iPhone App-butikken. Deretter skanner du bare koden for å vise innholdet.

INCH APP

Vi har også lagt inn INCH på Apple Newsstand slik at du kan åpne innholdet med iPad.

FACEBOOK

Pass på å "Like" oss, så vil du motta regelmessige oppdateringer og artikler fra publikasjonen. www.facebook.com/INEOS

TRADISJONELL NETTLESER

Og for de av dere som foretrekker mer tradisjonell teknologi, kan du se INCH på nettet, på alle språk ved hjelp av nettleseren din på www.inchnews.com.

PRODUKSJON

Redaktør: Richard Longden, INEOS

Articles by: Sue Briggs-Harris

Design: Strattons (strattons.com)

Utgiver: INEOS AG

Redaksjonens adresse: INCH, INEOS AG, Avenue des Uttins 3, 1180 Rolle, Sveits

Epost: inch@ineos.com

Fotografi: INEOS AG®

Last ned: Du kan abonnere på INCH-magasinet og laste ned digitale versjoner ved å gå inn på www.inchnews.com

INEOS påtar seg ikke noe ansvar for synspunktene eller informasjonen i denne publikasjonen. Selv om informasjonen i publikasjonen er ment å være nøyaktig, gis det ingen garanti for nøyaktighet eller fullstendighet.

© INEOS AG 2013

INNHold

Konflikten i Grangemouth	02
Jim Ratcliffe: Kampen mot fagforeningen hvorfor vi sakker akterut for Tyskland	04
Fakta og tall	06
Innføring	07
Tidevannet snur	08
Utfordrende tider	12
Samlet front	14
Øst ser mot vest	16
Logg av unger, og kom i gang ...	20
Den beste måten å føle seg bedre på	22
Debatt	23
Den som våger, vinner	24
Livredderen	26
All makt til Sveits	28
Klima for endringer	30
I overskriftene	31

TIDEVANNET SNUR

BUNNSOLIDE FUNDAMENTER SIKRER AT AMERIKA ER PÅ SPORET AV STORE TING

I mange år måtte Amerika sitte og se på at selskaper flyttet utenlands. For de selskapene som valgte å forlate USA var gresset mye, mye grønnere på den andre siden av kloden. Nå kommer de tilbake, og Amerika kan takket være skifergassen endelig høste fruktene

SKANN HER
FOR Å VISE VIDEO:
TIDEVANNET SNUR

Investeringer i nye
anlegg på

48

milliarder USD mellom
nå og 2017

Investeringer på

68

milliarder USD planlagte
mellom 2018 og 2030

ETTER mange år med tap av terreng til Asia og Midtøsten, snur nå tidevannet i USAs favør.

Men det gjør mer enn å snu.

Endringen har så stor fart at USA har problemer med å holde tritt med mengden av kjemiske selskaper som ønsker å bygge nye gasscrackeranlegg, gjenåpne gamle eller bygge ut eksisterende anlegg slik at de kan dra fordeler av den enorme mengden billig naturgass, enten som energikilde eller som et viktig råmateriale til bruk i den petrokjemiske industrien for å lage plast og løsemidler.

Og det hele avhenger av arbeidskraft.

“Vi ser allerede problemene fordi det er så mange prosjekter,” sier Bob Learman, administrerende direktør for INEOS Oligomers, som planlegger åpning av et nytt anlegg for lineære alfaolefiner i verdensklasse på Golfkysten mot slutten av 2016.

“Det er mangel på nyutdannede ingeniører, men vår presserende utfordring er å finne erfarne folk som kan bygge og drive komplekse kjemiske anlegg.”

Når anlegget står ferdig, forventes det å øke INEOS Oligomers’ årsresultat med rundt 100 millioner USD.

INEOS’ ekspansjonsplaner er imidlertid bare en del av den amerikanske drømmen.

I august anslo IHS Chemical at kjemiske selskaper planla å investere 48 milliarder USD i nye anlegg mellom nå og 2017, med en økning til 68 milliarder USD mellom 2018 og 2030.

“Det er en 60 % økning fra 2010, noe som er en fantastisk vekst,” sier Bob.

“Og det som driver all denne investeringen er tilgang til lavkostetan for kjemikalier.”

Kort oppsummert har tilgjengeligheten av lavkostetan, en naturgass utledet fra skifergass, revitalisert den kjemiske industrien i USA, og gitt den en fordel i forhold til mange konkurrenter rundt om i verden som er avhengige av nafta, et dyrere oljebasert råmateriale.

“Skifergass har virkelig snudd opp ned på alt,” sier Dennis Seith, administrerende direktør for INEOS Olefins & Polymers USA.

“Det har rett og slett vært fantastisk, og nye muligheter venter.

“Billigere råmaterialer gir økte marginer og konkurransefortrinn for våre hjemmemarkeder, og vi opplever økende etterspørsel i USA.”

INEOS Capital har satt av mer enn 300 millioner USD for å kjøpe rørledninger, forbedre infrastrukturen og utvide produksjonen av etylen, en kjemikalie som brukes av produsenter til å lage så å si alt mulig fra såpe, maling og klær til plastflasker og kosmetikk.

En ny enhet for produksjon av 500.000 tonn lavdensitetspolyetylen i året vil også bli bygget før utgangen av 2015.

“INEOS Capital investerer normalt mellom 50 og 100 millioner USD i virksomheten hvert år,” sier Dennis.

“Så dette er et stort tall.”

Investeringen forventes å bidra med rundt 250

millioner USD i året til virksomhetens sluttresultat.

Dennis sier at hele investeringen ble drevet frem på grunn av tilgang til billig etan, som brukes til å produsere etylen.

“Disse billige råmaterialene har gjort at virksomheten vår kunne øke lønnsomheten betydelig fra et nivå som var på 300 millioner USD i året til mer enn 1 milliard USD per år,” sier han.

Fordelen ved tilgang til billige råmaterialer som gir oss en slik fantastisk fordel, som virkelig forandrer hele bildet, anses som en trussel av mange utenfor Amerikas grenser.

Saudi-Arabia, Russland og Kina bør være urolige over Amerikas energiboom. For selv om mange deler av verden sitter på enorme skifergassreserver, er det bare USA som så langt har klart å kommersialisere produksjonen i stor skala.

Europa, som er et av de dyreste stedene i verden å lage petrokjemikalier i, har den samme banebrytende teknologien til å utvinne naturgassen som er innkapslet i skiferstein, men er usikre på hva de skal gjøre med den.

I Storbritannia, hvor det har vært noe boring, har det vært protester mot oppsprekking.

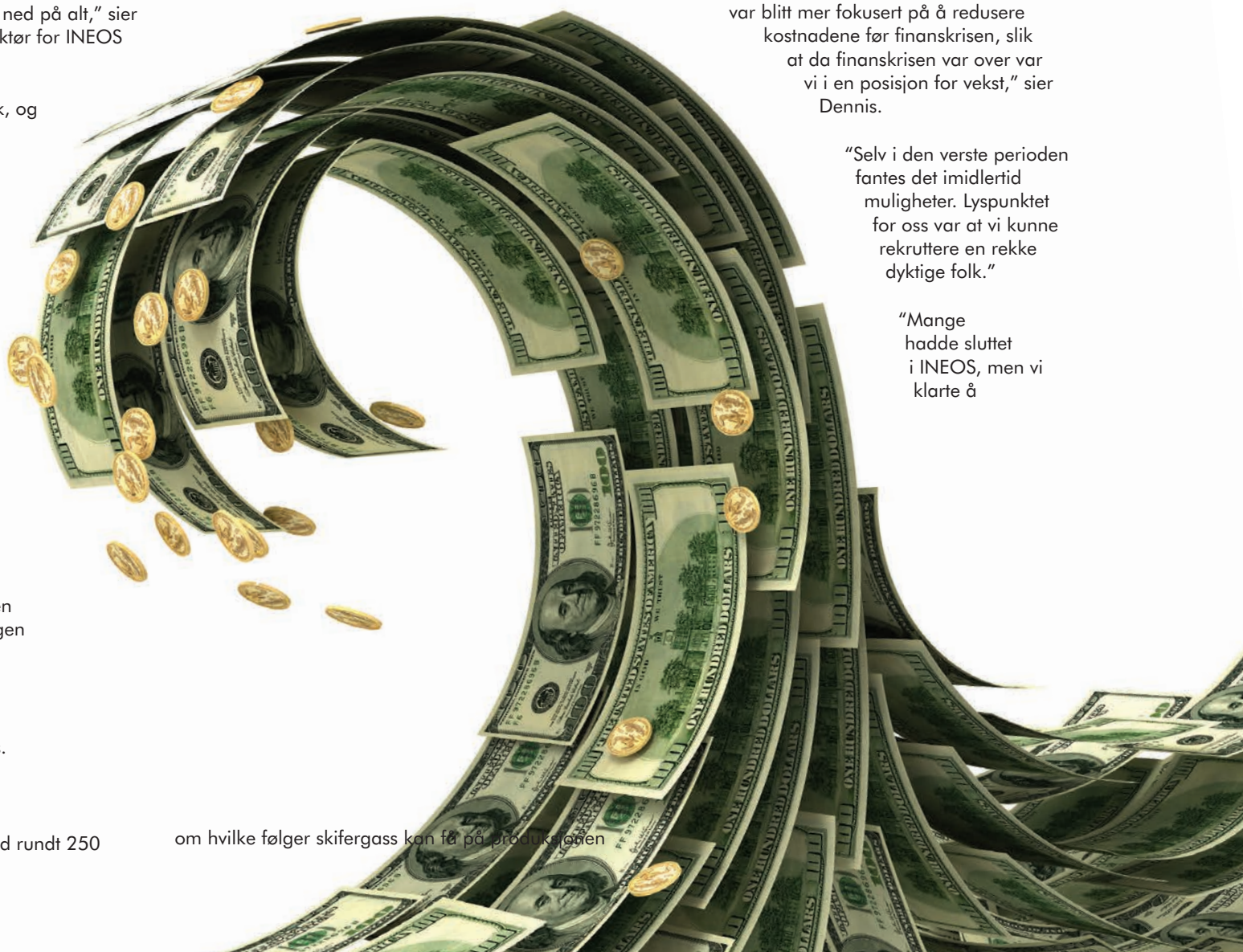
“Oppsprekking er et svært omtvistet tema for Amerika også,” sier Bob. “I de mer tettbefolkede stedene hvor skifergass nylig er avdekket – Ohio, New York og Pennsylvania – er de bekymret for mulige negative følger for miljøet.”

“Men det er ikke den aggressive opposisjonen man finner i Europa. Det er en mye mer fornuftig og sivilisert debatt som stadig pågår.”

“På steder med lang historie med boring etter olje og gass, ser imidlertid folk fordelene, og støtter saken.”

I en ny

PwC-rapport

i USA, beregner ekspertene at skifergass kan skape over en million arbeidsplasser innen 2025 og medvirke til at produsenter i USA kan kutte kostnadene til råmaterialer og energi med så mye som 11,6 milliarder per år.

“Det er fullt tenkelig,” sier Jim Cooper, en senior petrokjemisk rådgiver hos American Fuel & Petrochemical Manufacturers.

“Det er mange grunner til at alle retter sine øyne mot Amerika i øyeblikket, og det er på grunn av to enorme fordeler – prisen på energi og prisen på råmaterialer.”

“Det vi har her er en rekke ting på rett plass til rett tid.”

Det er et langt steg fra de tunge dagene i 2008-2009 under den globale finanskrisen da da lysene ble slukket.

American Chemistry Council (fagforening for plastindustrien i USA) sa på den tiden at anslagsvis 66.000 mennesker mistet jobben i den kjemiske sektoren alene idet etterspørselen av deres produkter falt.

Bygge- og anleggsindustrien – et nøkkelmarked for den kjemiske industrien i USA – stoppet så å si helt opp. Kjøp av biler, møbler og elektrisk utstyr – viktige markeder for den kjemiske industrien – falt kraftig mens folk strammet inn livreimen.

INEOS Oligomers, som lager heksan og oktan for å produsere polyetylen, borevæsker med lav toksisitet og en betydelig mengde råmaterialer for syntetiske smøremidler med høy ytelse, opplevde et stort fall i overskuddet, men kom sterkt tilbake etter to tøffe år på grunn av sitt allsidige produktutvalg.

“Overskuddet vårt ble nesten tredoblet mellom 2009 og 2010,” sier Bob.

“De gikk fra et bunnivå på 67 millioner USD under finanskrisen til 187 millioner USD påfølgende år.”

INEOS Olefins & Polymers USA, som lager en rekke produkter, blant annet resiner til den globale plastproduksjonsindustrien, kom også sterkere tilbake etter finanskrisen.

“Vi hadde allerede foretatt restrukturering og var blitt mer fokusert på å redusere kostnadene før finanskrisen, slik at da finanskrisen var over var vi i en posisjon for vekst,” sier Dennis.

“Selv i den verste perioden fantes det imidlertid muligheter. Lyspunktet for oss var at vi kunne rekruttere en rekke dyktige folk.”

“Mange hadde sluttet i INEOS, men vi klarte å

om hvilke følger skifergass kan få på produksjonen

erstatte dem raskt med en rekke nye dyktige medarbeidere ettersom andre selskaper reduserte arbeidstokken. Og de brakte med seg nye ideer.”

I dag produserer den kjemiske industrien i USA rundt 19 % av verdens kjemiske produkter, noe som er verdt milliarder for USAs økonomi. Med skifergass forventes tallet å stige.

Skifergassboomen har også ført til en umettelig appetitt blant banker og enkeltpersoner som nå er ivrige etter å investere i kjemiske selskaper.

Nå som mer enn 50 % av INEOS’ overskudd kommer fra USA, har det blitt en magnet for INEOS Capitals investeringer.

Mellom nå og 2017 planlegger INEOS å investere nesten 400 millioner USD i sin oligomervirksomhet i USA, hvor produksjonskostnadene er halvparten så store som for søsteranleggene i Belgia.

I tillegg til den nye lineære alfaolefinenheten på Golfkysten, vil de også øke sin produksjon av polyalfaolefin (PAO) for å møte etterspørselen av syntetiske smøremidler med høy ytelse som reduserer karbonutslippet, forbedrer drivstofforbruket og beskytter motorer mot slitasje. PAO blir også brukt som et industrielt smøremiddel.

“Det er særlig etterspurt til vindturbiner, hvor smøremidler med slike egenskaper er avgjørende,” sier Bob.

Den investeringen alene forventes å styrke INEOS’ overskudd med 20 millioner USD i året.

“Det er virkelig spennende,” sier Bob. “Vekst skaper muligheter for folk, og selv om PAO-planene ikke vil tilføre mange nye , vil det nye LAO-anlegget skape rundt 100 arbeidsplasser.

“INEOS Oligomers er allerede verdens største produsent av polyalfaolefin, og våre investeringsplaner vil sikre at vi beholder den posisjonen.”

Det nye lineære alfaolefinanlegget, som kan utvides med 50 % ved behov, vil kunne produsere ytterligere 350.000 tonn hvert år.

Det meste av ekstrakapasiteten vil bli rettet mot det nordamerikanske markedet for å støtte den

raske ekspansjonen av polyetylenproduksjonen og den sterkt økende etterspørselen av syntetiske smøremidler.

Det pågår også diskusjoner om hvorvidt INEOS, et selskap som vokste gjennom oppkjøp av anlegg og aktiviteter andre ikke lenger ønsket å drive med, skal investere milliarder i et gasscrackeranlegg og en etylenglykolenhet.

“ Skifergass har virkelig snudd opp ned på alt. Det er ikke mindre enn fantastisk”

Dennis Seith, administrerende direktør, Olefins & Polymers USA

Det er noe INEOS aldri har gjort før, og det ville vært uhørt for noe selskap å bygge et gasscrackeranlegg i USA for fem eller 10 år siden,” sier Dennis.

Før skifergassboomen var Amerika sterkt avhengig av import av flytende naturgass. I 2008 var USA så bekymret for å slippe opp for naturgass at Houston-baserte Cheniere Energy bygget fem massive gasslagringstanker i kystnære Louisiana.

“Hvis du vil se hva naturgassrevolusjonen i Amerika har medført, er det ikke noe bedre sted enn Sabine Pass flytende naturgasshavn,” sier Forbes reporter Christopher Helman. “Tankene er tomme.”

Årsaken er skifergass. Boreselskapene oppdaget til slutt hvordan de skulle presse ut olje og gass fra stein, noe som tidligere ble ansett å bli for vanskelig og dyrt, og nå har Amerika så mye gass at de ikke vet hva de skal gjøre med den.

“Cheniere Energy er i god gang med å bygge om sin gassimportterminal til en eksportterminal,” sier Christopher.

Bob og Dennis er begge fulle av lovord for sine europeiske kollegaer som oppdaget, og grep, muligheten til å styrke sin egen konkurranseposisjon som etylenprodusent i Europa – ved å importere billig USA-utvunnet etan for sine

europeiske gass cracker anlegg.

“De handlet svært raskt for å sikre en avtale om å eksportere etan til Norge,” sier Dennis.

INEOS Olefins & Polymers i Norge vil begynne å importere opp til 800.000 tonn USA-utvunnet etanråmateriale hvert år fra 2015.

“Det kommer til å snu spillet fullstendig,” sier Dennis. “Andre vil følge etter, men INEOS var først.”

Hvis INEOS imidlertid bestemmer seg for å bygge en cracker, kan de stå overfor en mulig kamp.

“Vi kommer til å trenge flere hundre mennesker til å drive den, og det er en enormt stor oppgave i seg selv for INEOS siden vi ikke er et kjent navn,” sier han. “Men vi gjør store fremskritt, og INCH-magasinet spiller en stor rolle for å styrke profilen vår.”

“Vårt beste salgsargument er likevel våre folk, siden de ønsker å jobbe med andre dyktige folk som deler deres visjon.”

Både Bob, som jobbet for det kjemiske selskapet Dow i 20 år, og Dennis støtter INEOS’ nytenkning.

“Det er ikke uvanlig at en viktig beslutning blir tatt i løpet av 30 minutter,” sier Bob. “Ingen langtekkelige rapporter som skal skrives eller komitémøter som skal holdes. Prosessen er svært klar. Vi har simpelthen bare en god diskusjon.”

Han lovpriser også INEOS Capitals vilje til å ta kalkulte risikoer.

Nyutdannede får også friheten til å utrette noe ved å få en skikkelig jobb med virkelig ansvar fra deres første arbeidsdag.

“Da jeg var en ung ingeniør ønsket jeg å endre verden, men det var vanskelig å få til,” sier Dennis. “Hvis noen hadde gitt meg muligheten, som INEOS gjør, ville jeg ha tenkt at det var et ganske så godt tilbud.”

USA EKSPORTERER SIN HJEMMEFORDEL

STATER stiller seg i kø for å importere de rikelige reservene av naturgass fra USA.

Houston-baserte Cheniere Energy bygger nå USAs aller første HTL-terminal i de 48 kontinentale statene i USA slik at de kan sende avkjølt, flytende gass fra Amerika. Så langt har de signert 20-årige avtaler med Storbritannia, Spania, India og Sør-Korea. Og samtaler med andre pågår.

“De fundamentale endringene som forvandler de globale gassmarkedene er ganske bemerkelsesverdige,” sier Souki, daglig leder ved Cheniere Energy.

USA KUTTER KARBONUTSLIPP

SKIFERGASSBOOMEN har bidratt til å kutte karbonutslippene i USA. I henhold til det nasjonale Energy Information Agency, som forklarer det med utskiftingen av kull med naturgass, falt energirelaterte CO₂-utslipp i USA med 205 millioner tonn i 2012. De er nå på sitt laveste nivå siden 1994.

UTVID HORIZONTEN, SIE KPMG

KJEMISKE selskaper i Amerika må utvide horisonten hvis de skal dra full nytte av skiferutvunnet billig energi og råmaterialer.

KPMG sier de måtte begynne å investere tungt i forsyningskjeder, oversjøisk salg og joint ventures med fremvoksende markedsprodusenter over hele verden for å kunne lykkes med å eksportere sine produkter.

“Tradisjonelt har selskaper i USA fokusert på hjemmemarkedet, men Amerika er et modent marked og kan ikke absorbere all denne ekstrakapasiteten,” sier Paul Harnick, KPMGs globale tekniske direktør for kjemikalier og bruk av avansert teknologi.

“Den virkelige etterspørselsveksten av kjemiske produkter vil ikke komme i USA. Det blir i Asia.”

Hr Harnick sier at kjemiske selskaper i USA måtte finbalansere fordeler og ulemper ved å ha produksjonen i USA, hvor det nå er billig, mot behovet for å være nær sine kunder rundt om i verden.

“Dette er fremdeles viktig, og de mest vellykkede globale kjemiske selskapene vil bli de som investerer i forsyningskjedene slik at de kan få ut produktene dit de skal,” sier han.

Dette tar imidlertid tid.

“Åpningen av mange fremvoksende markeder for importering av vekst kan bli en langsom og kompleks prosess,” sier Andrew Monro, KPMGs globale ledende partner for INEOS. “Kjemiske selskaper i USA må foreta handlinger i dag som vil garantere markeder for produkter som skal produseres om fire eller fem år fra nå.”

I 2010 produserte USA 19 % – til en verdi av 689 milliarder USD – av verdens kjemikalier, mer enn noe annet land. Til tross for forventede kapasitetsutvidelser i USA innen 2015, vil trolig Kina gå forbi USA som den største kjemiske produsenten.

HVA KAN FÅ DEN AMERIKANSKE BOBLE TIL Å SPREKKE?

EKSPERTER spår at Amerikas kjemiske industri vil ha et varig konkurransefortrinn til minst 2030.

American Chemistry Council sier at de store mengdene med rimelig naturgass allerede har ført til enestående investeringer og kapasitetsutvidelse.

“Vi er virkelig et lyspunkt i verden,” sier administrerende direktør Cat Dooley.

IHS spår imidlertid på sin side at elementær kjemikalie- og plastproduksjon i Nord-Amerika vil mer en fordobles innen 2020, og Vest-Europas vil falle med rundt en tredjedel.

Men Bob Learman og Dennis Seith, som

begge driver vellykkede og lønnsomme INEOS-virksomheter i USA, sier det er krefter som kan få den Amerikanske boble til å sprekke.

“Det er absolutt ting som kan skyte virksomheter i foten,” sier Bob. “Og det omfatter overbeskatning og overregulering.”

Amerika har i øyeblikket den høyeste selskapsskattesatsen av alle industriland, og president Obama har antydnet en tøffere miljø- og industriregulering for å redusere karbonutslippet.

“Jeg har ikke noe imot reguleringer, dersom de bygger på etterrettelig vitenskap,” sier Dennis.

“Men det er mange som bare vil forby ting.”

Han råder også til forsiktighet blant visse som vil begrense eksport av USA-utvunnet skifergass til andre deler av verden slik at Amerika kan beholde sitt konkurransefortrinn.

UTFORDRENDE TIDER

EU MÅ BRUKE FORNUFT NÅR DET GJELDER ENERGI OG MILJØ

Kjemi har utrolig stor betydning for vår verden. Kan imidlertid den europeiske kjemiske industrien, som direkte bidrar med 500 milliarder euro til EU-økonomien, overbevise sine ledere til å lytte til industriens bekymringer slik at de kan konkurrere globalt? Tiden vil vise. Men tiden løper ut, som INEOS' Tom Crotty forklarer.

EUROPAS status i verden er truet. Den petrokjemiske industri, som direkte bidrar med 500 milliarder euro til EU-økonomien, står i dag overfor store utfordringer ute og hjemme.

Men ingen av dem er livstruende hvis EU tar til fornuften i tide, sier Tom Crotty, INEOS' konserndirektør.

"Europa har et klart valg," sier han, "mellom en ond sirkel med nedgang eller en blomstrende sirkel med vekst."

Uansett hvilket valg man tar, vil avhenge av to ting: EUs miljøpolitikk om å fjerne karbondioksid fra jorden, og om de utnytter sine egne ressurser for å redusere de stadig økende energikostnadene.

"Det er de to største problemene for EU," sier Tom.

Europa er nå en av de dyreste stedene i verden å produsere petrokjemiske produkter. Midtøsten er marginalt det billigste stedet, men takket være utvinningen av skifergass kommer USA raskt etter.

"For EU er det et problem at to av de store handelsblokkene som omgir dem har tilgang til mye billigere energi," sier Tom.

Og det er tydelig.

I Frankrike koster det INEOS Olefins & Polymers dobbelt så mye som i USA å produsere ett tonn etylen.

"Virksomheten i USA er vår mest lønnsomme, og den europeiske virksomheten, uavhengig av målestokk, er trolig vår minst lønnsomme," sier han.

Cefic, det Brussel-baserte bransjeforbundet som er talerør for den kjemiske industrien i Europa som helhet, mener at situasjonen vil bli verre i år før den blir noe bedre neste år.

"Cefic spår en beskjedent vekst på 1,5 % neste år," sier Tom, styremedlem i Cefic. "En forsiktig vekst, men likevel en vekst."

Denne veksten vil komme fra produksjonen av høykvalitets, innovative, høyverdige, miljøvennlige produkter for markeder som krever det beste, ikke nødvendigvis det billigste.

"Hvis du er på jakt etter en bestemt konstruksjonsplast for å lage en hovedkomponent til en splitter ny BMW, går du ikke rundt for å finne hvem som er billigst, du spør: 'Hvilken er best?'"

Dette har så langt beskyttet Europas kjemiske industri.

"Det er viktig for Europas fremtid," sier Tom. "Uten den beskyttelsen ville Europa bli oversvømt av billige kjemiske produkter. "Men vi må fortsette å lage høyteknologiske produkter som er vanskelig å kopiere for konkurrentene."

Ett av disse lages av INEOS. De spesialiserte seg på å lage polymer som franskmennene bruker i melkeflasker. Plasten må være i stand til å hindre kjemikalier i å sive inn i melken.

"Dette er ikke noe et stort anlegg i Midtøsten kan kopiere, eller vil ønske å kopiere, fordi mange av dem er for store."

Til tross for dette er det likevel ingen grunn til selvtillfredshet.

Cefic jobber innstendig for å få EU-kommisjonen til ikke å innføre ytterligere miljøreguleringer uten å se til resten av verden.

De advarer at hvis EU realiserer sine miljømål for 2050 og dermed driver opp energi- og karbonkostnadene, vil det undergrave konkurranseevnen og føre til karbonlekkasje og et redusert investeringsnivå i EU.

"Europa må fortsette å lage høyteknologiske produkter som er vanskelige å kopiere for konkurrentene"

Tom Crotty, INEOS' konserndirektør

“EU må evaluere utformingen av miljøpolitikken sin, fordi mer regulering driver opp prisene og får alvorlige følger,” sier Tom.

Cefic deler EU-kommisjonens mål om å fjerne karbon fra jorden. Det de ikke er enige om er hvordan det skal oppnås.

“Innføring av miljøreguleringer, isolert fra resten av verden, vil føre til nedgang for europeisk kjemisk produksjon fordi vi ikke vil ha råd til det,” sier han.

“Det vil ikke fjerne karbon fra jorden siden de samme produktene likevel brukes av Europas 350 millioner forbrukere. De vil simpelthen bli importert fra steder som Kina, hvor du får ekstra karbonbelastning fra produksjon og transport.

“Så du vil få økt mengde karbon og samtidig tap av arbeidsplasser i EU.

“Det er mer miljømessig og kommersielt fornuftig å oppmuntre europeisk industri til å utnytte sin tekniske ekspertise til å lage grønne produkter,” tilføyer han.

Tom hevder at ett tonn PVC som i øyeblikket lages i Kina med energi fra kullfyrte varmekraftverk, slipper ut sju ganger så mye CO₂ som et tonn PVC laget i EU. Og det uten at man tar med i beregningen den mengde karbon som går med til å transportere produktet.

“Det er kanskje et ekstremt eksempel,” sier han. “Men det er et reelt eksempel.”

Så spørsmålet er: Er EU lydhøre?

EU-kommisjonens generaldirektør for energi og generaldirektør for næringslivet er det, sier Tom. Men han er ikke så sikker på generaldirektøren for miljø, som innfører reguleringene.

“Deres budskap er at EU må sette et eksempel for verden,” sier Tom. “Men realiteten er at resten av verden ikke følger etter. Europa går foran og amerikanerne sier “ser dere senere. Vi kommer ikke til å ødelegge vår industri eller vår økonomi.”

Tom sier en karbonavgift bare ville fungere hvis den innføres globalt.

“Det er riktig at den beste måten å oppmuntre selskaper til å gjøre ting annerledes, er å gjøre det kostbart å produsere, og det er nettopp det karbonavgiften gjør,” sier Tom. “Men alle må gjøre det.”

“Hvis karbonavgift bare innføres i EU, vil til slutt ingen drive industriell virksomhet i Europa. De vil flagge ut til Kina, Midtøsten eller Amerika.”

Cefic tror det er nødvendig med en vekst på 9 % bare

for å få europeisk produksjon tilbake til der de var før finanskrisen i 2008-2009, noe som medførte at en av INEOS’ viktigste konkurrenter gikk konkurs.

“Vi klarte oss gjennom finanskrisen fordi vi ikke var så avhengige av bil-, bygg- og anleggsindustrien som våre konkurrenter,” sier Tom. “For oss var det svært smertefullt, men ikke ødeleggende.”

I tillegg til trusselen om karbonavgifter er den kjemiske industrien også svært skuffet over EUs manglende vilje til å utvinne naturgass fra skifergass og dermed bidra til å redusere energikostnadene ved produksjon for industrien og forbrukerne generelt.

“Du kan fortsette å redusere dine egne kostnader, men det er en grense for hva du kan oppnå, og det er først da du setter deg inn i energipolitiske spørsmål,” sier Tom.

“Jeg vet det høres ut som hakk i plata, men det er et viktig spørsmål for oss.”

INEOS’ ChlorVinyls-anlegg i Runcorn nord i England bruker i øyeblikket like mye strøm som nabobyen Liverpool.

Cefic tror at den kjemiske industrien i Europa som sysselsetter 1,2 millioner, igjen vil møte tøff konkurranse neste år fordi de kjemper om markeder mot produsenter i USA som drar nytte av billig energi og råmaterialer takket være skifergassutvinningen.

Så langt er Storbritannia EU’s beste håp for billigere energi.

“Det er ingen vits å søke andre steder i Europa for øyeblikket, fordi motstanden er for sterk,” sier Tom.

Til tross for protester i Storbritannia – slik som i juli ved Balcombe, West Sussex – støtter den britiske regjeringen leting etter skifergass og har lovet å overlate kontrollen over viktige, komplekse, tekniske planleggingsspørsmål til miljødepartementet, landbruksdepartementet (Defra) og Environment Agency (EA) i stedet for lokale myndigheter.

Cuadrilla er ett av et dusin britiske selskaper som har konsesjon til å bore etter skifergass.

INEOS – med en cracker ved Grangemouth i Skottland som må finne en varig kilde for etangass for å drive den – ligger i forhandlinger med alle.

“Selvfølgelig ville vi involvere oss – vi er tross alt en kunde,” sier Tom. “Men spørsmålet er: Ønsker vi å bli enda mer involvert?” “Det vi vet, er at etangassen fra Nordsjøen så å si er borte, og med mindre vi finner en annen gasskilde vil vi få problemer med å drive crackeranlegget i Grangemouth etter 2017,” sier Tom.

I oktober,, etter at arbeidstakerne samtykket i å støtte anleggets overlevelsplan, kunngjorde INEOS planer om å investere 300 millioner GBP i en terminal ved Grangemouth slik at de kan importere billig flytende gass fra Amerika

Den skotske regjeringen har også antydnet at den vil bevilge 9 millioner GBP som et bidrag til å finansiere terminalen, og den britiske regjeringen har gitt tilsagn om godkjenning av en lånegaranti på 125 millioner GBP, uansett om Skottland stemmer for løsrivelse fra sine 306-årige bånd til England i folkeavstemmingen neste år.

“Vi trenger all deres støtte,” sier Tom.

CRACKING BEGYNNER Å DUKKE OPP I EUROPA

AMERIKAs evne til å produsere kjemikalier til lavere kostnader har allerede hatt store ringvirkninger.

Verst rammet er Europas kjemiske industri, som hovedsakelig bruker råolje til å produsere de samme produktene.

I en nylig offentliggjort rapport fra KPMG i oktober 2012 spår Mike Shannon, global leder for kjemikalier og avansert teknologi, at det kan gi visse økonomiske problemer.

“Det kan føre til nedlegging av mindre lønnsomme anlegg – og noen land vil kanskje blokkere import fra USA for å beskytte lokal produksjon.”

Det har muligens allerede startet i Europa, som nå er et av de dyreste stedene i verden å produsere petrokjemiske produkter.

I september kunngjorte Total sine planer om å stenge et damp cracker-anlegg i Carling, Frankrike som gikk med tap. Nafta cracker-anlegget, som bruker råolje til å lage kjemikalier og har slitt de siste fem årene, blir nedlagt i 2015.

Det er ikke noen overraskelse for KPMG, som i 2009 spådde at 14 av de 43 cracker-anleggene i Europa ikke ville være lønnsomme utover 2015 på grunn av sterk konkurranse fra Midtøsten, Asia og USA.

På den annen side har vi USA med sine mengder av lavkostetylen kombinert med en nedgang i etterspørselsveksten hjemme, hvor selskaper nå er på utkikk etter ekspansjonsmuligheter.

USA er allerede nettoeksportør av etylenderivater, og volumet forventes å øke betydelig.

Innføring av miljøreguleringer isolert fra resten av verden vil knuse den europeiske kjemiske industrien og føre til at flere varer blir innført til EU fra land som for eksempel Kina.

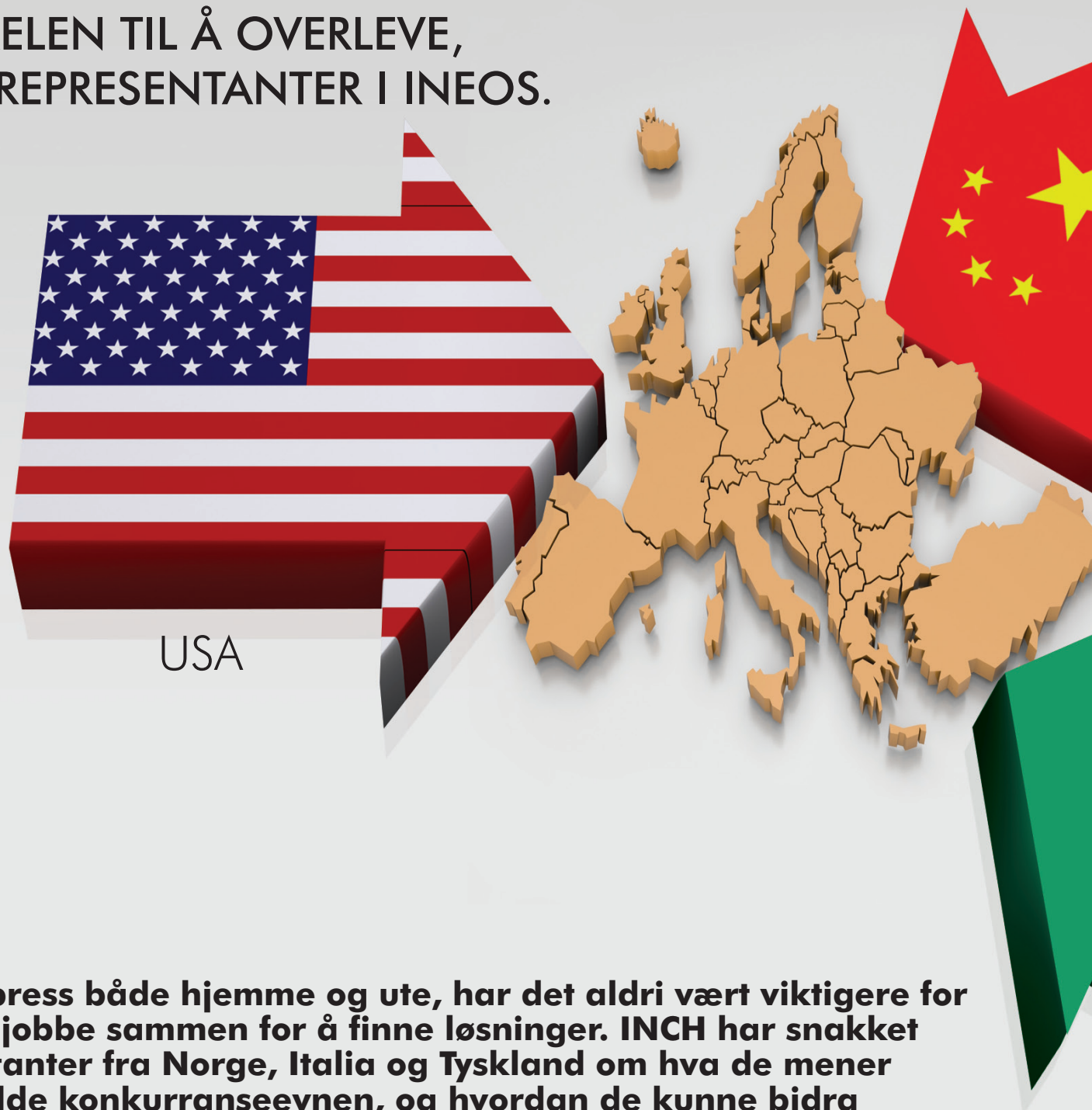

SKANN HER FOR
Å VISE VIDEO:
UTFORDRENDE
TIDER

SAMLET FRONT

SAMARBEID ER NØKKELEN TIL Å OVERLEVE,
SIER FAGFORENINGSREPRESENTANTER I INEOS.

Med et Europa som møter press både hjemme og ute, har det aldri vært viktigere for ledelse og fagforeninger å jobbe sammen for å finne løsninger. INCH har snakket med fagforeningsrepresentanter fra Norge, Italia og Tyskland om hva de mener INEOS må gjøre for å beholde konkurranseevnen, og hvordan de kunne bidra

DET sies at ekteskap er skapt i himmelen.

Det kan så være, men alle som er gift vet at det også kan by på mange problemer.

Nøkkelen til å overleve er åpenhet, ærlighet og rettferdighet. Thomas Meiers, fagforeningsrepresentant hos INEOS Köln, sier at åpenhet, ærlighet og rettferdighet er like viktig i forretningslivet.

“Vi jobber tett med INEOS, og det er positivt,” sier han.

Han sier diskusjoner ofte blir intense, men at det er noe som ble oppmuntret av INEOS.

“Iblant kan diskusjonene våre bli opphetede, men fordi vi kan være åpne kan vi alle se mulige risikosituasjoner og håndtere disse på et veldig tidlig stadium,” sier han. Han sier at de frimodige, pågående diskusjonene betyr at fagforeningen og ledelsen grundig kan drøfte og finne den beste måten å tilnærme seg et bestemt spørsmål på, og på den måten finne løsninger som alle er fornøyd med.

“Vanligvis vil resultatet sikre både videre økonomisk suksess og konkurranseevnen til selskapet, samt gi hyggelige arbeidsforhold og velferdsordninger for de ansatte,” sier han.

Og det ser ut til å fungere.

Köln-anlegget til INEOS Olefins & Polymers er et

av de mest lønnsomme i Europa.

Thomas tror at INEOS’ flate ledelsesstruktur, måten de driver virksomheten på, og det at de ansatte identifiserer seg med selskapet og deres mål, har bidratt til det.

“Vår tilnærming til industrielle relasjoner hos INEOS er unik,” sier han. “Det er også det som gjør oss bærekraftige og fremgangsrike.”

Det å jobbe sammen mot et felles mål er også det som motiverer Wenche Jansen Tveitan, fagforeningsrepresentanten ved INEOS’ Olefins & Polymers-anlegg i Norge.

“Alle arbeidsplasser må ha med seg arbeidstakerne hvis de vil holde seg konkurransedyktige,” sier hun. “Og et åpent forhold, bygget på tillit, skapes gjennom åpenhet.”

Hun sier regelmessig, uformell kontakt mellom fagforeningsrepresentantene og ledelsen har vært avgjørende for å bygge denne tilliten.

“Alle meningsforskjeller legges på bordet så raskt som mulig og blir ikke utsatt til det neste møtet i samarbeidsutvalget,” sier hun.

Ledelsen bruker også fagforeningen som et

kritikerpanel, hevder hun.

“Når det skjer, kan arbeidstakerne spille en aktiv rolle, og bidra til enda bedre løsninger til slutt,” sier hun.

Den tilnærmingmåten er viktig, særlig i dagens verden med raske endringer og tøff konkurranse. Mange petrokjemiske selskaper investerer nå de fleste pengene i USA i stedet for i Europa på grunn av USAs tilgang på billige råvarer og energi.

Nå som Europa er det dyreste stedet i verden for produksjon av petrokjemiske produkter, tror Wenche at fagforeningen direkte – og indirekte – kan sikre at INEOS holder seg konkurransedyktig.

Hun sier at dette er særlig viktig i Norge, hvor levekostnadene er så høye.

“Vårt anlegg er avhengig av at vi presterer bra – hele tiden,” sier hun.

“Det gjør vi ved å vise at våre investeringer i anlegget gir et godt overskudd.”

Wenche sa at fagforeningen er like bekymret som ledelsen for energiprisene og skattene – og at fagforeningen gjentatte ganger har drevet lobbyvirksomhet overfor regjeringer og organisasjoner for å forsøke å påvirke policyer som kan forbedre driften av INEOS’ O&P-anlegg på Rafnes.

“ Samarbeidet mellom ledelsen og fagforeningene er av stor betydning, for sammen er vi sterkere”

Wenche Jansen Tveitan,
fagforeningsrepresentant hos
INEOS Olefins & Polymers
fabrikk i Norge

CHINA

MIDDLE
EAST

FEM PUNKTER SOM VIL BIDRA TIL AT DEN EUROPEISKE KJEMISKE INDUSTRIEN HOLDER SEG KONKURRANSEDYKTIG

1 BILLIGERE ENERGI

Endret policy i retning av å redusere energikostnadene innen EU anses som essensielt for å drive innovasjon og investering, skape jobber og vekst og i siste instans redusere utslippet av drivhusgasser.

2 BEDRE REGULERING

EUs kjemiske lovgivning, Reach, anses allerede som en av Europas mest problematiske. Så langt har den kjemiske industrien oppfylt denne lovgivningen, og registrert alle stoffer som produseres eller importeres i mengder på mer enn 100 tonn per år. Men det kommer mer. Selskaper som kommer inn under «fase 3», og som produserer 1–100 tonn per år, må registrere disse stoffene. Dette vil gjelde nesten alle kjemiske bedrifter i EU og alle kundene av disse bedriftene.

3 TRANSATLANTISK SAMARBEID OM HANDEL OG INVESTERING

Det foreslåtte samarbeidet om transatlantisk handel og investering, vil kunne medføre reduserte avgifter til en verdi av €48 milliarder for kjemikaliene som går mellom USA og Europa. Cecif vil fjerne alle kjemiske tariffen. Man håper at forhandlingene, som ventes å bli slutført om to år, vil gi bedre lovmessig gjennomsiktighet og samarbeid.

4 OPPRETTTHOLDELSE AV SENTRALE TEKNOLOGIER

Sentrale teknologier anses som kritiske for å kunne re-vitalisere økonomien i EU. Per i dag omsettes ikke denne forskningen i produksjon av prosesser og produkter som behøves for å stimulere til vekst og jobber – dette til tross for at Europa er verdensledende innen forskning på og utvikling av sentrale teknologier og har en global markedsandel på mer enn 30 % innen patentapplikasjoner.

5 BESKYTTELSE AV BRANSJEHEMMELIGHETER

Europakommisjonen oppfordres på det sterkeste til å sørge for å få på plass adekvate systemer for å sikre at kunnskapen om europeisk innovasjon beskyttes. Det å få gjennombruddsideer ut på markedet, anses som den beste måten å holde seg i teten på for EU-industrien i et stadig tøffere globalt kapløp.

«Samarbeidet mellom ledelsen og fagforeningene er av stor betydning», sa hun. «Sammen er vi sterkere.»

Wenche sa at fagforeningen den senere tid har vært sterkt delaktig i å arrangere møter med politikere.

«Vi jobber konstant for å vise hvilke utfordringer den landbaserte industrien står overfor, og hva som bør gjøres for å løse disse.

«Sammen har vi oppnådd noe skattelette og enkelte fordelaktige avtaler som har forbedret vår konkurransedyktighet.»

Wenche sa videre at fagforeningen også var svært delaktig da den norske statsministeren, finansministeren og lederen for Næringskomiteen besøkte Noretyl/O&P i Norge.

Tom Crotty, INEOS-gruppens leder, sa det er viktig for fagforeningene å jobbe for løsninger sammen med ledelsen.

«Forholdet til fagforeningene i Köln og i Norge er fantastisk», sa han.

«Disse fagforeningene har et ønske om å forstå våre forretningsmål, og de ønsker å hjelpe til både indirekte og direkte.

«Disse fagforeningene er forberedt på å diskutere hvorvidt praksis må endres, men også indirekte

hvordan de kan øve trykk på regjeringen og hjelpe deg.»

De italienske fagforeningsrepresentantene ga uttrykk for lignende oppfatninger som sine norske og tyske kolleger.

«Nær dialog og samarbeid mellom oss og bedriften er svært viktig», sa Stefano Santini, fagforeningsrepresentant ved INEOS’ O&P-anlegget i Rosignano i Italia.

«I årenes løp har vi bygget opp en gjensidig tillit takket være de ulike forpliktelsene vi har påtatt oss og overholdt.»

I september kunngjorde Total at bedriften planla å legge ned et dampcracker-anlegg som gikk med tap i Carling i Frankrike.

Patrick Pouyanné, president for Refining & Chemicals og medlem av Totals styre, la skylden på internasjonal konkurranse.

«Det europeiske petrokjemiske markedet har permanent overkapasitet», sa han.

Krakkeren, som foredler råolje til kjemiske komponenter for å kunne produsere plast, er planlagt lagt ned i 2015.

Denne kunngjøringen har gjort INEOS-medarbeiderne

ved Rosignano urolige.

«Det man er redd for, er at denne nedleggelsen også kan ramme medarbeiderne ved Sarralbe-anlegget», sa Stefano.

I likhet med så mange andre er han bekymret for de stadig økende energikostnadene og kostnadene til råstoff.

«Vi må jobbe med energisparing, og fremfor alt redusere energiavfallet ved å bruke utstyr som forbruker lite energi», sa han.

«Vi må også se over energikontraktene og forsøke å produsere energi til anlegget selv, samt investere i alternative energikilder som f.eks. biomasse.»

Stefano sa videre at fra et fagforeningsperspektiv må INEOS investere i forskning for å kunne utvikle innovative produkter, noe som i sin tur krever teknisk og strukturell ekspertise.

«Vi kan også investere i å finne enklere måter å få tilgang til råstoff på», sa han

Kina går nå inn i en ny og spennende fase. Landet må fortsette å produsere råmaterialer for å kunne bidra til vekst, og det må kunne håndtere forurensningen som kveler byene ved å kutte i CO₂-utslippene. Dette kan imidlertid Kina ikke gjøre på egen hånd. Landet trenger hjelp fra innovative, energieffektive bedrifter som innehar teknisk ekspertise, og kan vise til resultater når det gjelder sikkerhet. F.eks. bedrifter som INEOS.

Den kinesiske dragen – lenge betraktet som et symbol på kraft, styrke og hell – har til nå tjent sine ledere godt.

Den har sett Kinas meteoraktige utvikling fra et lite, saktevoksende marked og til verdens nest største økonomi – hakk i hæl på USA.

Men den enestående raske veksten, for en stor del drevet av eksport og tung produksjon, er oppnådd på stor bekostning av miljøet. F.eks. slipper Kina nå ut mer CO₂-gass enn noe annet land i verden.

Oppfatningen i resten av verden er at Kina bryr seg lite om miljøet.

Men Kinas ledere er ikke lenger villige til å akseptere dette.

Landets siste femårsplan markerer et dramatisk vendepunkt i tenkningen.

I flere år har Kina fokusert på eksport. Nå ser landet mer på sine nærområder.

Kinesiske bedrifter oppmuntres aktivt til å inngå samarbeid med vestlige selskaper for å

forbedre energieffektiviteten og oppnå vekst, som beskrevet i planen.

«Frøene ble sådd i femårsplanen», sa Rob Nevin, administrerende direktør for INEOS Nitriles. «Døren er åpen for forretninger.»

Tidligere i år innledet Kina et samarbeid med to av INEOS' verdensledende bedrifter; INEOS Nitriles og INEOS Phenol. Målet er å bygge det største fenolanlegget i Kina samt en akrylonitrilfabrikk i verdensmålestokk for å kunne tilfredsstille landets økende etterspørsel etter petrokjemiske produkter.

«Det er enormt spennende,» sa Rob. «Kina er selve maskinrommet når det gjelder etterspørsel etter petrokjemiske og kjemiske produkter. Landet er motoren som vil trekke verden.

«For INEOS er det en mulighet til å operere på verdens største marked.

«Vi ønsket å ekspandere, og INEOS' markedsposisjon samt teknologiske kunnskap gjorde oss til det perfekte valg.»

Kina ble ofte omtalt som en egen planet på jorden.

«Du må reise dit for å kunne sette pris på landets format», sa han. «Jeg har bodd i USA, men Kina er forskjellig fra alle andre steder i verden.»

INEOS Phenol er verdens største produsent av fenol og aceton. Kina er verdens raskest voksende marked både for kjemikalier som brukes til å produsere polykarbonat, plast, fenolharpiks, syntetiske fibre som f.eks. nylon, samt for løsemidler.

INEOS Nitriles er verdens største produsent av akrylnitril, som er nøkkelingrediensen i produksjonen av karbonfiber, og Kina kan ikke få nok av det.

Så snart begge anleggene er operasjonelle, vil INEOS Nitriles være den eneste produsenten som har fabrikker i alle de store akrylnitrilmarkedene i verden, og INEOS Phenol vil være det eneste selskapet som produserer aceton og fenol i Europa, USA og Asia.

«Verdens ledende produsenter kommer inn på verdens største marked», sa Rob. «Det er det perfekte ekteskap.»

ØST SER MOT VEST

KINA SETTER SEG AMBISIØSE MÅL OM KLIMAENDRINGER

INEOS Phenols samarbeid med den petrokjemiske bedriften Sinopec Yangzi vil gi 1,2 millioner tonn kumen, fenol og acetonsammensetning ved Nanjing Chemical Industrial Park i Jiangsu-provinsen.

Fabrikken, som vil kunne produsere minst 400 000 tonn fenol og 250 000 tonn aceton hvert år, vil kunne oppfylle Kinas behov innen utgangen av 2016. Med den nye fabrikken vil også INEOS' europeiske og amerikanske fabrikker kunne fokusere på vekst på sine egne markeder.

«Dette gjensidig nyttige samarbeidet representerer en viktig utvikling for INEOS Phenol og for INEOS i Kina», sa Harry Deans, administrerende direktør for INEOS Phenol. «Det er også den største kapitalinvesteringen som INEOS noensinne har foretatt.»

«Det å knytte en sterk lokal partner som Sinopec YPC til vår ledende fenolteknologi og markedstilgang tilfører betydelig verdi til vår virksomhet og våre kunder.»

INEOS Nitriles har inngått samarbeid med statseide Tianjin Bohai Chemical Industry Group Corporation.

Sammen planlegger de å bygge og drive en akrylnitrilfabrikk i verdensmålestokk i Tianjin.

Denne vil bli designet med nyeste INEOS-prosess- og katalysatorteknologi.

«Vi har ikke begynt å bygge ennå, da vi ikke har gjort ferdig detaljene, men vi har forhåpninger», sa Rob.

«Vi regnes av mange som ledende innen sikkerhet i vår industri, og vi har planer om å ta med oss våre svært høye standarder til Kina.

«Sikkerheten er ikke høy i Kina, men kineserne håper å lære av måten vi gjør ting på, både når det gjelder personlig sikkerhet og våre prosesser. Kineserne vil ha høye vestlige standarder.»

Samarbeid av denne typen og i dette omfanget med utenlandske selskaper er det Kinas ledere vil ha for å kunne håndtere fortidens problemer og oppnå en mer bærekraftig økonomi.

Landets klare langtidsvisjon om å gå over til en svært effektiv lavkarbonøkonomi ved hjelp av avansert produksjonsteknologi er forklart i Kina State Councils tolvte femårsplan.

I henhold til planen lover Kinas ledere å:

- **astsette** nye grenser for energiforbruk
- **straffe** selskaper og industrier som forbruker mye energi, men produserer svært lite
- **kutte** karbonutslippene med opptil 45 % innen 2020
- **redusere** Kinas bruk av fossile brensler, særlig kull
- **investere** i energisparende teknologi og
- **håndtere** forurensning

Dette er en utfordring, men Kinas ledere mener at det er oppnåelig.

Rob, som har jobbet for BP i 25 år, sa at tempoet INEOS jobber i også virket appellerende på kineserne.

«INEOS er et enkelt og likefrem selskap å samarbeide med, og det har gjort enormt mye for oss», sier han. «Kontrasten mellom BP og INEOS når det gjelder å få noe godkjent, er som dag og natt.»

Han sa at når INEOS Nitriles hadde bestemt seg for riktig prosjekt, struktur og sted, ble forslaget sendt til styreformann Jim Ratcliffe, som så godkjente det.

«Enkelte ganger kan ting bli godkjent i skremmende fart», sa Rob, som har jobbet for INEOS i åtte år. «Men da må du også levere.»

Når det er sagt, forklarte Rob også at de kinesiske godkjenningssprosessene har blitt stadig vanskeligere i løpet av årene.

«For ti år siden kunne du begynt å bygge hvor som helst og fått bot», sa han. «Dersom man ikke bryr seg om det i dag, kan byggingen bli stoppet. I dag har man et enestående nivå av omtanke for miljøet og menneskene i det.»

Det er forståelig, sa han.

«I Kina er forurensning noe som berører folks liv», sa han. «I de store byene bruker folk ansiktsmasker fordi det kan være virkelig ille.»

Luffforurensning er nå den viktigste årsaken til sivil urolighet i Kina. Verdensbanken anslår at 16 av verdens 20 mest forurensede byer befinner seg i Kina.

Chinese Society for Environmental Sciences sa at antallet protester mot forurensning i Kina har steget med ca. 29 % hvert år siden 1966.

«I 2011 steg imidlertid tallet på alvorlige miljøhendelser med 120 %», sa nestleder Yang Zhaofei.

I september presenterte myndighetene i Beijing sin egen fempunktsplan for å bekjempe forurensning i hovedstaden.

«Det nye her er nivået av reell besluttsomhet, samt detaljnivået», sa Alvin Lin, direktør for China Climate and Energy Policy hos Natural Resources Defense Council i Beijing. «Man har en helt ny besluttsomhet når det gjelder det å virkelig foreta seg noe angående luftforurensning.»

The World Resources Institute sa at Kina og USA per i dag er ansvarlige for 43 % av alle globale utslipp.

Kinas problem er at landet bruker så mye kull.

«Kull er kilden til 70 % av all energi og nær 80 % av all elektrisitet i Kina», sa Luke Schoen, som skrev en rapport for The World Resources Institute.

Selv om landet har enorme innenlandske kull- og gassressurser, har det problemer med å få tilgang til dem, og derfor må man importere stadig mer fra utlandet. Oljen kommer fra Midtøsten og Afrika, kullet kommer fra Australia og Indonesia, mens gassen kommer fra Sentral-Asia og Australia.

«Kinas ledere innser at landets avhengighet av karbon som energikilde

er et problem», sa Luke. «Den økende avhengigheten av energi fra utlandet er en strategisk bekymring blandt Kinas ledere.»

Kina har oppdaget enorme områder med skifergass, men i motsetning til USA har landet ennå ikke den nødvendige teknologien for å kunne utvinne denne gassen.

I mellomtiden konsentrerer Kinas ledere seg om å opprettholde veksten, samtidig som de utvikler retningslinjer for å oppnå kutt i karbonutslippene og nyttiggjøre seg mer ren energi.

«Kina investerer allerede mer i fornybare energikilder enn noe annet land», sa Luke.

I 2011 investerte landet \$52 milliarder i fornybare energikilder – et tall som steg til \$67,7 milliarder i fjor, 50 % mer enn USA.

Andre land ser kanskje på ren energi som en kostbar hindring for økonomisk vekst, men Kina gjør ikke det.

Landet mener at de nye retningslinjene vil bidra til at man kan opprettholde posisjonen som en viktig global aktør, samtidig som man kan håndtere klimaendringene – noe landet mener utgjør en betydelig trussel for den økonomiske fremgangen på lang sikt.

«Kina anslår selv at landet led direkte økonomiske tap på \$50 milliarder grunnet naturkatastrofer i 2011», sa Luke.

«Og en uavhengig studie anslo at tallet kan øke til nær \$748 milliarder per år innen 2030 dersom ikke noe gjøres.»

UNGER MELDER FOR SÅ Å BLI HE

INEOS gjør sitt ytterste for å få ungene til å løpe igjen

INEOS har aldri vært kjent for å vike fra en utfordring. Dette gjelder også her. INEOS ønsker å få ungene til å løpe igjen og har lansert et modig initiativ som gjør nettopp det.

INEOS håper å kunne inspirere tusenvis av barn til å ta en pause fra TV, Internett og videospill, og gå ut og ha det gøy isteden.

Styreformann Jim Ratcliffe har forvandlet sin egen lidenskap for løping til et initiativ som kan bidra til å møte en av de mest alvorlige fukehelseutfordringene i det 21. århundre – fedme hos barn.

«Dette er ikke rakettforskning», sa han. «Vi vil bare få barna ut av huset».

«Løping danner grunnlaget for så mange store idretter, og dersom våre barn blir bitt av løpebasillen på et tidlig stadium, er det mer sannsynlig at de aldri slutter. Det kan i sin tur føre til at de opprettholder en mer aktiv og sunn livsstil.»

På det første «Løp for gøy»-arrangementet, som er det første av dusinvis av lignende arrangementer som er planlagt i Storbritannia, deltok hundrevis av barn i et løp på 1,6 km. Når du leser dette, vil mer enn 10 000 barn ha deltatt.

Den tidligere britiske hekkeløperen Colin Jackson, som har tatt OL-sølv, møtte opp på startstreken i Newbury i London for å sende barna av gårde.

«Løping er enkelt, og ungene gjør det naturlig. Det er det en flott måte for dem å ha det gøy med sine jevnaldrende på», sa han.

For å sikre at kampanjen blir en suksess på lang sikt, samarbeider INEOS med menneskene bak

legendariske Great North Run om å arrangere en rekke små og store løpearrangementer for barn mellom fire og elleve år over hele Storbritannia.

Innen 2014 håper man at mer enn 30 000 barn skal ha deltatt på et av de 70 planlagte

«Løp for gøy»-arrangementene. Innen 2016 håper man at tallet skal ha steget til 50 000 – og 100 arrangementer.

«Dersom dette blir en suksess, noe jeg er overbevist om, vil det være verdens største løpeinitiativ for barn», sa Brendan Foster, tidligere britisk OL-deltaker på langdistanseløp.

Det var Foster som grunnla BUPA Great North Run. «Det er også en fantastisk arv etter OL i London.»

Brendan og hans team ved Nova International vil ha som oppgave å kontakte skoler og lokale myndigheter og oppmuntre barn til å delta på det enkelte arrangement.

«Man kan ikke arrangere Great North Run uten mennesker, så det er mennesker som vil få dette i stand», sa han. «Menneskene vil være den essensielle ingrediensen for å få arrangementet til å vare.»

Brendan tror at til å begynne med vil INEOS' løpearrangementer for det meste tiltrekke seg unger som allerede liker løping og som har foreldre som forstår at hode, kropp og sjel har godt av løping – fremfor dem som ser på løping som en plikt.

«Vi må vinne gehør hos foreldrene. I tilfeller der foreldrene setter seg på bakbeina, vil det til å begynne med være vanskelig å få med barna», sa han.

«Det er derfor vi må gjøre arrangementene attraktive og inspirerende for deltakerne.»

«De barna som er med, vil i sin tur inspirere andre barn til å delta. Og foreldrene vil inspirere andre foreldre.»

Så hvorfor har man ikke gjort dette før?

«Det er et godt spørsmål», sa Brendan. «Hvem har svaret?

«Alt jeg vet, er at vi arrangerer den største massemønstringen i Storbritannia, og at vi gjerne vil oppmuntre folk til å delta», sa han.

Brendan sa videre at det er en kombinasjon av heldige omstendigheter – Storbritannia er fortsatt på en bølge etter fjorårets vellykkede OL – og tre likesinnede som ønsket å utrette noe.

Disse tre – Jim Ratcliffe, Brendan og Sebastian Coe, gullmedaljevinner i OL – møttes i London tidligere i år.

«Møtet var INEOS' inspirasjon, og Jims idé», sa Brendan. «Jim hadde en klar oppfatning av hva han ville skulle skje, og når.»

«Det var et modig initiativ. Men Jim har rett, og hans tilnærming er beundringsverdig.»

SEG UT, EKTET IGJEN

SKANN HER FOR
Å VISE VIDEO:
RUN FOR FUN

Brendan sa at han også var glad for at initiativet kom fra Storbritannias største privateide produksjonsbedrift og ikke fra regjeringshold.

Kampanjen startes i Storbritannia, som har en av de høyeste forekomstene når det gjelder barnefedme i Europa, men konseptet er slik utformet at kampanjen enkelt kan utvides ytterligere i Europa og USA.

«Det vil være arrangementer i Sveits, Frankrike, Tyskland, Belgia og USA, men hovedfokuset akkurat nå ligger på Storbritannia, der barna er minst aktive», sa Jim.

Den sedate livsstilen – i kombinasjon med inntak av for mye fet mat og mat med mye sukker – har ført til en enorm økning i antall barn som lider av fedme i Storbritannia.

Men Storbritannia er ikke alene. Verdens helseorganisasjon uttalte at fedme hos barn nå er så utbredt at den ser på det som en av de mest alvorlige globale offentlige helseutfordringene i det 21. århundre.

«Vårt viktigste mål er ganske enkelt å inspirere barn til å være aktive», sa Jim.

«Unge barn liker å løpe rundt omkring. Det ligger i DNA-et deres. Men svært ofte får barn beskjed om å roe seg ned og sitte stille. Denne kampanjen handler om å oppmuntre barn til å løpe igjen.»

Mange av løpene vil bli arrangert samtidig med tradisjonelle store løpearrangementer, f.eks. Great North Run, slik at barna kan oppleve gleden ved å delta i et massearrangement.

Great North Run ble startet i 1981 og er nå verdens største og mest populære halvmaraton for voksne. I år var deltakerantallet 55 000. I tillegg deltok et rekordhøyt antall barn – 6000 – i det 4 km lange Junior Great North Run.

Brendan og hans team er spente på hva man kan oppnå gjennom INEOS' «Løp for gøy»-arrangementer.

«Det er et fantastisk initiativ, for det handler om at unge barn har det gøy med løping utendørs.»

«Dette er ikke vanskelig. Vi skal ikke sende folk til månen. Vi forsøker rett og slett å få så mange barn som mulig til å løpe og ha det gøy.»

«Det kan være konkurranse for dem som ønsker det, men målet er å oppmuntre unger til å løpe fordi det er gøy.»

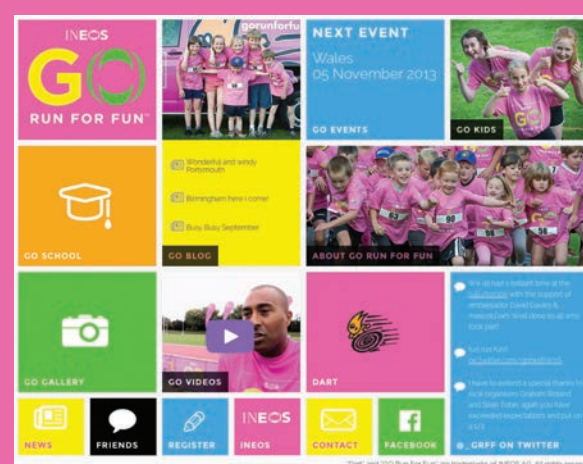
«Dersom barna løper og har det gøy med det, vil de kanskje delta i konkurranser på et senere tidspunkt. De vil være fremtidige Great North- og London maraton-deltakere, og du kan være sikker på at minst ett av de 50 000 barna vil bli å finne på startstreken i OL.»

For INEOS vil belønningen være å se unge ha det gøy med idrett.

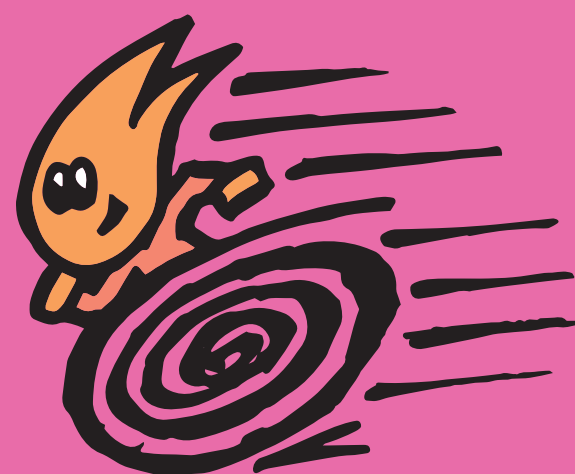
«Løp for gøy» har egentlig bare ett mål», sa Jim. «Det er å få ungene til å løpe.»

«Det er ingen forretninger med i bildet – bortsett fra at vi gjør en investering for å kunne få dette programmet på beina.»

«Vi har ingen offentlige aksjonærer som påvirker produktene som forbrukerne kan kjøpe. Dette handler bare om å få barna til å løpe og ha det gøy.»

For mer informasjon eller dersom du ønsker å planlegge et besøk på et arrangement:
www.gorunforfun.com

DEN BESTE MÅTEN Å FØLE KILOMETERNE BEDRE PÅ

Løping handler ikke bare om å forbrenne kalorier. Det handler om mye mer enn som så, forklarer Dr Fred Wadsworth

Løping er en av de beste måtene å forbedre hode, kropp og sjel på.

Dessuten er det enkelt.

«Du trenger ikke noe utstyr, og du kan gjøre det hvor som helst», sa Dr Fred Wadsworth, medisinsk ansvarlig ved Corperformance, som har samarbeidet nært med INEOS tidligere.

Wadsworth sa at den medisinske profesjonen endelig er i ferd med å forstå at løping ikke bare handler om å forbrenne kalorier.

«En rekke studier viser at løping har samme effekt som antidepressiva mot depresjon», sa han.

En av de mest utbredte misoppfatningene er at løping er farlig for leddene.

«Dersom du er i form og frisk, beskytter løping leddene dine mot leddgikt», sa Fred.

«Problemene oppstår når du har skader fra før. Det lureste du kan gjøre, er å sørge for at du ikke blir overvektig.»

Fred sa at løping er den beste – og raskeste – måten å komme i form på.

Han fortsatte med å prise INEOS' Go Run For Fun-initiativ for å få barna i Storbritannia til å begynne å løpe igjen.

«Det er enkelt å få det til, men regjeringene har ikke arrangert slike kampanjer, og derfor er det opp til bedrifter som INEOS å handle», sa han.

Fred mente imidlertid at nøkkelen til langvarig suksess er å inspirere foreldrene.

«Den største påvirkningen i et barns liv er hva barnets foreldre foretar seg», sa han. «Barna kopierer det de ser.

«Det er lite sannsynlig at barna vil bli med dersom foreldrene sier: «Hvorfor gjør du det?»

INEOS håper at de som faktisk blir med, blir ivrige løpere og få en sunnere livsstil.

I dag er de positive langtidseffektene av løping godt utforsket og dokumentert.

Løping gir hjerte og lunger trening, forbedrer

blodsirkulasjonen og reduserer risikoen for hjerteinfarkt, høyt blodtrykk og slag.

Løping reduserer også stress, øker utholdenheten, styrker immunforsvaret, øker energien, og hjelper deg til å holde en sunn kroppsvekt.

Studier har dessuten vist at sunne voksne som mosjonerer jevnlig, generelt er gladere enn dem som ikke gjør det, de sover bedre og hjernen deres er skarpere

KLIKK HER FOR Å
VISE VIDEO: DEN
BESTE MÅTEN Å
LEGGJE KILOME-
TERNE BAK SEG PÅ

ER KONKURRANSE BRA FOR BARN?

Er konkurranse bra eller uheldig for barn? Dette er et tema det har hersket uenighet om i mange år. Enkelte mener at konkurranse hjelper barn til å hevde seg i en svært konkurransepreget verden der vi konkurrerer om alt fra jobb og livspartnere til hus. Andre sier at løping kan ødelegge selvtilliten og føre til aversjon. Uansett hva man mener – dette diskuteres fortsatt. Vi innhentet noen visdomsord fra folk som har uttalt seg om dette temaet ...

UHELDIG

De fleste av oss er oppdratt til å tro at uten konkurranse vil vi alle bli fete, late og middelmådige. Jeg trodde tidligere at konkurranse kunne være sunt og morsomt dersom vi holdt riktig perspektiv. Men «sunn» konkurranse finnes ikke. I en konkurransepreget kultur blir barna fortalt at det ikke er nok å være god. Barnet må vinne over andre. Men jo mer barnet konkurrerer, desto oftere må det konkurrere for å ha det godt med seg selv. Men det å vinne bygger ikke karakter; det lar bare barnet gløde midlertidig. Alle kan jo ikke vinne i en konkurranse. Dersom ett barn vinner, kan ikke et annet barn samtidig vinne. Konkurranse fører til at barn misunner vinnerne og ser ned på taperne. Samarbeid, derimot, er et fantastisk virkemiddel for å hjelpe barn til å kommunisere effektivt, stole på andre og akseptere dem som er forskjellige fra seg selv. Barna har det bedre med seg selv når de samarbeider med andre istedenfor å arbeide mot dem, og når selvtilliten deres ikke avhenger av å vinne en stovekonkurranse eller en Little League-konkurranse.

Amerikaneren Alfie Kohn, forfatter av No Contest: The Case Against Competition

Idrettskonkurranser er uheldig for barna dersom det forventes av deltakerne at de oppnår mer enn det de har kapasitet til. Vi forstod dette og har derfor endret innfallsvinkelen i klubbfriidrett nasjonalt. Det er innført nye øvelser innen barnefriidretten som er spesialtilpasset barn mellom seks og elleve år. Man prioriterer lagkonkurranser der barna kan delta i en rekke ulike øvelser. Alle som ønsker å delta, får lov til det, og barna går stolte hjem etter en formell seremoni, med et skriftlig dokument som bevitner deres deltagelse. Friidrettskonkurranser har alltid vært populære blant barn. Barn har behov for å sammenligne sine sterke sider og ferdigheter med andre. Siden begynnelsen av året har vi styrket denne indre motivasjonen ved å tilby barn nye former for konkurranser og øvelser som er enda mer attraktive, mer utfordrende og mer spennende.

David Deister, prosjektleder i det tyske friidrettsforbundet

Konkurranse har vist seg å være nyttig opp til et visst punkt og ikke lenger, men samarbeid, som er det vi må søke i dag, starter der konkurransen slutter.

Tidligere president i USA, nå avdøde Franklin D. Roosevelt

Barna har nok av anledninger i livet til å oppleve skuffelser og lære å håndtere dette. Ved vår skole forbereder vi barna på alle livets etapper. Det er ikke nødvendig at de opplever å tape mens de går ved vår skole.

Elizabeth Morley, rektor ved Institute of Child Study Laboratory School, Toronto, Canada

BRA

Sunn konkurranse inspirerer ungene til å gjøre sitt beste – ikke bare akkurat godt nok. Når elevene konkurrerer, vil de bli mer undersøkende, utforske ting på egen hånd og lære å samarbeide med andre. De vil søke å gjøre mer enn det som er forventet. Disse egenskapene forbereder barna på fremtidige situasjoner av alle slag. Enten det handler om å søke på videregående skole, oppnå forfremmelser eller finne en kur mot kreft – evnen til å være konkurransedyktig vil gi dem et viktig fortrinn.

Jennifer Veale, grunnlegger av og administrerende direktør for TrueCompetition.org

Konkurranse kan være et tveegget sverd for barn. Det kan fremme positive verdier under riktige forutsetninger, men også skape negative miljøer som virker demotiverende. Konkurranse kan være sunt når barna får tilbakemelding på innsats og forbedringspotensial, og det å vinne er ikke det eneste/viktigste målet. Barna kan lære om seg selv under utfordrende omstendigheter. Under disse forutsetningene kan konkurranse gi barna uvurderlig lærdom som de typisk ikke lærer i klasserommet. Dessverre kan den ofte fremherskende «vinne for enhver pris»-mentaliteten som er forbundet med mange konkurranseaktiviteter, redusere barns motivasjon, og gjøre at de unngår eller til og med avbryter aktiviteter som de ellers liker. Det er av avgjørende betydning at trenere, pedagoger og foreldre søker å gi barn denne verdifulle kunnskapen gjennom konkurranse. På den måten vil barna våre – enten de vinner eller taper – vokse og være bedre forberedt på livet, som (i likhet med konkurranse) byr på høydepunkter, motgang og stadige muligheter til å spille på lag med andre og behandle motstandere med respekt.

John Tauer, Men's Head Basketball Coach, Professor of Psychology, University of St Thomas, Minnesota

Konkurranse er sunt for barn. Det er helt normalt for folk å vurdere seg selv i forhold til andre, og på den måten er konkurranse en sunn ting. I et støttende miljø kan konkurranse lære et barn å godta det å mislykkes uten å miste selvrespekten. Men når man tvinges til å konkurrere eller føler at man må konkurrere for å kunne oppnå kjærlighet eller status innad i familien, blir det usunt.

Lyn Kendall, Gifted Child Consultant for British Mensa

Vår nasjonale opptatthet av «sikkerhet i første rekke» og et klima for risikovegring er i ferd med å skape et samfunn med barn som er dårlig forberedt på en verden som krever risikotaking hver dag. Konkurranse lærer kritisk tenkning, beslutningstaking og problemløsning. Uten disse ferdighetene kan de ulike landene ikke konkurrere i den globale økonomien. Andre nordamerikanske talsmenn for konkurranse hevder at konkurranse øker læringsevnen, bedrer den fysiske formen og reduserer ungdomskriminaliteten.

Sir Digby Jones, tidligere Minister of State for UK Trade & Investment i den britiske regjeringen

Vi må stoppe denne «Alt må premieres»-kulturen og isteden oppmuntre barna til å leke og bedrive konkurranseidrett fra ung alder, samt sette dem i kontakt med idrettsklubber slik at de kan følge sine drømmer. Derfor inneholder det nye nasjonalpensumet i Storbritannia nå et krav til grunnskoler om å ha tilbud om konkurranseidrett.

David Cameron, statsminister i Storbritannia

DEN SOM VÅGER,

RHYS LEVER I EN VERDEN AV FOLK SOM HAR OPPNÅDD MYE

I år er det 60 år siden Edmund Hillary og sherpaen Tenzing Norgay som de første, besteg Mount Everest i 1953. I 1998 hørte en tolv år gammel speider snakk om Everest. Gutten var Rhys Jones, som senere skulle bestige Everest på sin 20-årsdag og med det bli den yngste som hadde besteget de høyeste fjellene på verdens sju kontinenter.

Mount Everest er ikke for puslinger.

Det er et fiendtlig, ubarmhjertig sted. Et sted der døden lever i ansiktene til frosne lik som ligger langs ruten til toppen.

I tillegg til mangelen på oksygen kan høyden ta sansene fra deg – snøskred, steinras, vind av orkan styrke, isbreer i bevegelse, snøstormer, frostbitt, lungebetennelse, utmattelse og iskalde temperaturer venter på klatrere som går inn i «dødssonen».

«Det kalles dødssonen, og det er enda mindre morsomt enn det høres ut», sa klatreren Rhys Jones. «Når man går de endeløse skrittene oppover i den tynne luften, er det som å svømme i lim. Det er is på innsiden av teltene. Det er miserabelt. Du eier ikke appetitt, du kan ikke hvile skikkelig, og det er brutalt kaldt.»

Men den som våger, vinner. For Rhys, som hadde drømt om å klatre opp på toppen av verdens høyeste fjell siden han var tolv år, ville de fem minuttene han ville tilbringe på toppen på 29 035 fot (8850 meter) være verdt all smerten.

«Jeg hørte snakk om Mount Everest mens jeg var speider», sa han. «Jeg visste egentlig ikke noe noe om fjell før den tid. Jeg bestemte meg rett og slett for at jeg ville bestige Everest en dag, og resten av historien er et resultat av arbeidet mot å oppnå dette målet.»

«Målet var ikke bare å erobre Everest, men også å bli den yngste som noen gang hadde greid Seven Summits-utfordringen, ved å bestige de høyeste fjellene på hvert enkelt av verdens sju kontinenter.

Mount Everest skulle være den siste av de sju toppene, men først måtte Rhys samle inn £30 000.

«Jeg sendte hundrevis av brev til potensielle sponsorer, men fikk liten respons», sa han. «Men så tok INEOS affære, slik at jeg i realiteten var garantert å kunne gjennomføre turen.»

Styreformann i INEOS, Jim Ratcliffe, sa seg villig til å møte Rhys for å diskutere den planlagte ekspedisjonen.

«Jeg visste ikke hva jeg kunne forvente», sa Rhys. «Jeg husker at jeg møtte opp med min utgatte kombisedan og i dress. Han hadde på seg dongeribukser og T-skjorte.»

De to snakket sammen i én time.

«Jeg fikk inntrykk av at han fikk med seg alt, og han virket svært engasjert under hele samtalen. Det var imponerende med tanke på hvor mye som antagelig skjedde», sa Rhys.

«Det var også et tegn på at han hadde gode folk som jobbet for seg at han kunne tilbringe en stor del av dagen med å snakke med meg.»

Det personlige møtet resulterte i en sponsoravtale med INEOS verdt £30 000.

«Etter dette endret ting seg», sa Rhys.

Med pengene i lommen – og et INEOS-flagg som han skulle plante på toppen – kunne Rhys nå konsentrere seg om den forestående turen.

I mai 2006 forlot Rhys, tre andre klatrere, to guider og fem sherpaer Everest Base Camp.

«Vi var det første teamet dette året som forsøkte å nå toppen, så vi måtte feste tau hele veien og pløye oss frem i snøen. Det var en karaktertest», sa han.

«Den dag i dag gir opplevelsen meg et perspektiv på hva som er vanskelig.»

Frykt var imidlertid noe teamet la bak seg.

«Dersom du vil ha suksess kan du ikke ha demoner», sa Rhys.

«En viss grad av risiko er normalt nøkkelen til å oppnå noe», sier Rhys Jones

«Selvfølgelig var jeg bekymret. Det var noen "nesten episoder". Ved to anledninger ble jeg nesten tatt av et snøskred. Folk dør på Everest, men jeg husker at jeg var svært objektiv, og at jeg bare vurderte ting som treff eller

VINNER

“En viss grad av risiko er normalt nøkkelen til å oppnå noe”

sier Rhys Jones

bom. Så lenge det ble bom, var det bare å fortsette.

«Jeg håpet bare at jeg ville ha flaks med været og ikke ende opp på feil sted til feil tid.»

Dersom hans nøye uttenkte planer hadde slått feil – noe som kan skje i svimlende fart på Everest – ville Rhys ha snudd. Og det uansett hvor nært toppen han hadde vært.

«Intet fjell er verdt fingrene, tærne eller livet mitt», sa han. «Jeg ville rett og slett ha snudd. Fjellet går ingen steder. Dessverre ser det ut som Everest oppmuntrer intelligente mennesker til å ta dumme risikoer.»

Så langt har Everest mer enn 200 liv på samvittigheten, og 150 lik er aldri funnet.

«For å kunne bestige Everest, må du ha en overgripende mental tøffhet som hindrer deg i å snu med mindre situasjonen rett og slett er for farlig», sa han.

«Dersom situasjonen ikke er for farlig, må du bare bite tennene sammen og fortsette.»

Rhys nådde en skybelagt topp 17. mai 2006, kl. 15.00, etter en siste klatreetappe på 16 timer.

Lettelsen var enorm.

«Jeg var virkelig lettet over å ha nådd toppen, men jeg var også smertelig klar over at det var sent, og at jeg hadde en svært lang nedstigning foran meg», sa han. «Jeg rullet ut INEOS-flagget, tok av meg oksygenmasken, tok noen bilder og sa «Takk, Gud», og gikk ned igjen.»

I dag driver Rhys sitt eget firma, RJ7 Expeditions, en bedrift som driver sin virksomhet fra kontorer på fire kontinenter og hjelper andre til å planlegge sine livs turer.

«Der er mange synergier her», sa han. «Der å lede et team i et miljø med høy risiko, oppnå mål og være ambisiøs gjelder både for fjellklatring og forretninger.»

Rhys ser også på risiko i livet generelt som en nødvendighet.

«En viss grad av risiko er normalt nøkkelen til å oppnå noe», sa han.

«Risikoene jeg tar når det gjelder klatring, er fortsatt noen ganger et spørsmål om liv og død, mens

risikoene jeg tar innen forretningsvirksomhet, gjerne er av den mer økonomiske sorten. Jeg behandler imidlertid disse to ulike typene risiko på samme måte, og jeg fokuserer på fakta, sannsynligheter og resultater, og bestemmer meg i forhold til det.»

Han mener årsaken til at mange bedrifter går under i dag, er dårlig ledelse og manglende fokus.

«Et dårlig motivert team er en stor pengesluk, men koster ofte relativt lite å gjøre noe med», sa han.

«Uklart fokus er også en felle. Mange bedrifter forsøker å karre til seg det de kan i dagens klima, istedenfor å holde seg til det de er gode på.»

Rhys er – og vil alltid – være drevet av lidenskap.

«I alle de årene jeg har klatret, har jeg aldri følt det som jeg har erobret et fjell», sa han. «Jeg føler meg bare heldig som har kunnet gjennomføre bestigningen og stå på toppen en liten stund.»

LIVREDDEREN

UTFORDRENDE KURS SOM BEGRAVER FRYKT FOR AT ET HELIKOPTER SKAL KRASJE I NORDSJØEN

INEOS is obsessive when it comes to safety. But when you work in a high risk environment, you cannot afford to be complacent. Safety runs through the very heart of all that INEOS does. But INEOS-owned Norward AS exists for one reason alone. And that's to save lives, as Øyvind Klæboe knows only too well

INEOS er ekstreme når det gjelder sikkerhet. Men når man jobber i et miljø med høy risiko,

kan man ikke tillate seg å være avslappet. Sikkerhet går som en rød tråd gjennom alt INEOS foretar seg. Men INEOS-eide Norward AS har bare én oppgave – å redde liv. Dette vet Øyvind Klæboe så altfor godt

I august 2003 foretok et indisk helikopter som fraktet 25 offshore-arbeidere til en plattform, en styrtlanding i sjøen, med motorene i full gang.

Mannskapet, som satt fastspent i setene, døde da helikopteret sank på få sekunder. Bare to passasjerer overlevde. De reddet seg ved å svømme ut av de bakre klappedørene, og ble senere plukket opp.

Disse to var de eneste som hadde gjennomgått fluktopplæring under vann fra helikopter (HUET).

Tragedier som dette minner Øyvind Klæboe på hvorfor arbeidet som hans team ved INEOS-eide Norward AS i Norge utfører, er viktig. I sju år har man lært offshorearbeidere hvordan de skal komme seg unna dersom et helikopter styrter i sjøen.

«Det hersker absolutt ingen tvil om verdien ved HUET», sa han. «Kan HUET utgjøre forskjellen på liv og død? Absolutt.

«Du har bokstavelig talt sekunder på å avgjøre hva du skal foreta deg ved et krasj, og med opplæring vil du ha mye større muligheter til å overleve.»

Offshorearbeidere senkes ned i vannet under en rutineøvelse ved Norward. Opplæringen kan redde livet deres en dag.

Både mekanisk svikt, pilotfeil og dårlig vær kan være årsak til at et helikopter krasjer.

Et helikopter kan falle ned fra himmelen som en stein, spinne helt ut av kontroll, men lande mykt.

Uansett hva som skjer – nøkkelen til å overleve er å komme seg ut så raskt som mulig.

«Du vet ikke hvor lang tid du har på deg før helikopteret snur seg og synker, så første prioritet er å komme seg ut», sa Øyvind. «Men da kan du møte en rekke andre utfordringer.»

Disse «andre utfordringene» kan være dårlig vær, iskaldt vann, tøff sjø, dårlig sikt, brann eller bensin i vannet.

«Du kan ikke være sikker på hva du vil møte, men kurset lærer folk å være forberedt på denne uvissheten», sa han.

Det gir dem også tryggheten til å møte det utenkelige og forholde seg rolig.

Ved Norward bruker instruktørene et "liksomhelikopter" i et basseng for å demonstrere hva som kan skje når et helikopter styrter i sjøen og deretter etter all sannsynlighet velter (helikoptre er topptunge).

Bølgemaskin, vindgenerator og lyssetting brukes til å lage ulike scenarier.

«Vi kan rekonstruere ulike situasjoner under svært kontrollerte forhold», sa Øyvind.

Helikopterkrasj er sjeldne, men etter 2006 er alt offshorepersonell pliktig i henhold til lov til å ta HUET.

«I dag kan ingen gå offshore uten et «grønt kort». Det betyr at HUET er obligatorisk for alle medarbeidere og besøkende», sa Øyvind. «Alle som flyr til en offshoreinstallasjon, må ha gjennomgått den grunnleggende opplæringen.»

I løpet av det åtte timer lange HUET-kurset ved Norward lærer arbeiderne å håndtere det fysiske og psykiske stresset ved styrtlanding i sjøen.

Det er denne typen opplæring Øyvind håper de aldri vil få bruk for, men han vet at dersom de likevel skulle få bruk for den, vil det være den viktigste opplæringen de noensinne har fått.

INEOS ble eiere av Norwards opplæringsfasilitet da bedriften kjøpte Norsk Hydro's polymervirksomhet i 2007.

På dette tidspunktet hadde virksomheten blitt forvandlet fra et enkelt, internt beredskapssenter tilknyttet Norsk Hydro og til en suksessrik virksomhet med en omsetning på fem millioner euro som kunne tilby opplæring til eksterne bedrifter og offentlige aktører.

«Steg for steg tok Norward tak i de nye utfordringene», sa Øyvind. «Vi endte opp med å utvikle våre egne medarbeidere, forbedret vår interne kompetanse og kom inn i nye markeder.

«Vi betjener nå kunder på det private marked i hele Norge.»

En av de største kundene er Statoil, som i år ba Norward om å lansere et nytt kurs for – blant annet – å lære offshorearbeiderne hvordan man kan hjelpe en helikopterpilot til å lande trygt på en oljeplattform, og hva man skal foreta seg når det inntreffer ulykker.

I tillegg til standard kursmoduler for brannslukking, tilbyr Øyvinds team opplæring innen industriell sikkerhet, samt hvordan man håndterer gasslekkasjer og kjemiske lekkasjer.

«Disse kursene har industrikunder fra hele Norge, og Norward er en av de beste leverandørene», sa Øyvind.

For mer informasjon gå til: <http://norward.no/>

SKANN HER FOR
Å VISE VIDEO:
UTFORDRENDE
TIDER

ALLMAKT TIL SVEITS

DEN SVEITSISKE REGJERINGENS MODIGE BESLUTNING GIR INEOS EN MULIGHET TIL Å GJØRE NOE FOR DEN VERDEN VI LEVER I

Verden trenger kjemi mer enn noen gang før. Den kjemiske industrien er langt unna å være en belastning for samfunnet. Det er denne industrien som best er i stand til å forstå hva som må gjøres for å kunne opprette en bærekraftig verden, og, enda viktigere: hvordan dette skal oppnås. Så langt har 11 land sluttet seg til SusChem Europe. Nå står Sveits for tur. I førersetet sitter INEOS – en bedrift som vokser på å finne innovative løsninger på utfordrende problemer

Kjernekraftulykken i Fukushima – utløst av et jordskjelv og en massiv tsunami i Japan i 2011 – sendte sjokkbølger rundt omkring i verden.

Tyskland stengte åtte av sine reaktorer, Italia stemte med klart flertall for å holde landet fritt for kjernekraft, og Spania forbød bygging av nye reaktorer.

I Sveits så man en lignende reaksjon. Sveits var det første landet i Europa som kunngjorde planer om å fase ut kjernekraft etter krisen i Japan.

Som erstatning for kjernekraften har Forbundsrådet og parlamentet lagt grunnlaget for en ny strategi for sveitsisk energi frem til 2050.

Til å begynne med vil Sveits måtte ta i bruk importert energi og elektrisitet, noe som vil øke landets karbonforbruk og representere en enorm politisk og økonomisk utfordring.

Men denne modige beslutningen har også skapt en reell mulighet – og et incentiv – for Sveits til å bruke energi på en mer ansvarlig måte og bruke karbon som råmateriale fremfor som brensel.

I november vil SusChem Switzerland bli lansert på en Ecochem-konferanse med verdens mest innflytelsesrike industri- og regjeringsledere, forskere og innovatører i Basel.

Timingene på dette INEOS-ledede initiativet kunne ikke ha vært bedre.

«INEOS har vært et av hovedselskapene bak SusChem Switzerland helt fra starten», sa Greet Van Eetvelde, styreformann for SusChem Switzerland.

Målet vil være å finne måter å kutte i karbonutslippene på, redusere energiforbruket, håndtere ressurser på en effektiv måte samt håndtere avfall og utvikle rene teknologier.

«Industriell symbiose vil være et hovedfokus», sa Greet.

«For å få ting til å skje vil ulike industrisektorer måtte finne nye måter å samarbeide på for å kunne utarbeide en delt visjon for fremtiden som kommer alle til gode.»

Greet, som jobber for INEOS Europe, sa at prosessindustrien produserer mye overflødig varme som enkelt kan gjenbrukes på stedet av andre industrier eller i nærliggende samfunn.

«Dette er fremtiden», sa hun. «Det er en vinn-vinn-situasjon for alle parter. Én industri har kanskje et spørsmål, mens en annen industri har svaret. Vi vil fungere som limet mellom dem.»

I dag samarbeider INEOS nært med Ecole Polytechnique Fédérale de Lausanne (EPFL) om å integrere og optimalisere energi ved INEOS' produksjonsanlegg.

I fjor vedtok også INEOS å støtte innovative prosjekter og entrepenørprosjekter med EPFL-forskere frem til 2022.

Greet sa: «Jeg håper at «INEOS Innogrant» vil kunne bidra til fasinerende laboratorieforskning, spesielt på området grønn kjemi.» Første «INEOS Innogrant»-pris vil bli utdelt på SusChem-konferansen til Imperix, en ung bedrift som har jobbet med stabilitet i strømmettet.

Produksjon, håndtering og lagring av strøm samt CO₂-registrering og -utnyttelse vil også bli undersøkt på EPFL Valais Wallis-campusen i den sveitsiske kantonen Valais.

Én studie har sett på hvorvidt Sveits kan utnytte isbreene sine, som smelter med alarmerende fart grunnet de økte temperaturene.

Når isbreene møtes, dannes nye innsjøer. Det studien så på, var om disse naturlige reservoarene kunne bidra til økt produksjon av hydroelektrisk energi.

Så langt har elleve land, inkludert Belgia, Frankrike,

Tyskland, Italia og Storbritannia, sine egne SusChem National Technology-plattformer. Takket være initiativet fra INEOS vil Sveits bli det tolvte landet.

Det sveitsiske initiativet vil bli lansert på den tre dager lange Ecochem-konferansen, der de beste representantene for hele den kjemiske industrien og de kjemiske verdikjedene vil være samlet på ett og samme sted, med ett formål: sette fart på «grønn kjemi».

Dette nettverket av nasjonale teknologiplattformer er i sin helhet knyttet opp mot SusChem Europe – The European Technology Platform for Sustainable Chemistry, som ble lansert som et samarbeid mellom The European Chemical Industry Council (Cefic) og andre i 2004.

Dette er langt fra en «skinnforretning» – det har utviklet seg til noe å regne med og er nå formelt anerkjent av Europakommisjonen.

I årenes løp har SusChem bidratt til å utvikle avanserte materialer og prosesssteknologier som har ført til en mer effektiv bruk av energi, råmaterialer og vann.

I dag er det en sentral del av EUs vekststrategi og «Horizon 2020», et nytt rammeverkprogram for forskning og innovasjon som etter planen skal lanseres

neste år for å kunne håndtere klimaendringer, energi- og matsikkerhet, helse og en befolkning som blir stadig eldre.

Kort sagt mener Europakommisjonen at den europeiske kjemiske industrien har en avgjørende rolle å spille når det gjelder å skape en bedre fremtid for oss alle.

SusChem Switzerland vil bygge på SusChem Europas visjon og oppgave når det gjelder å skape et enda mer konkurransedyktig og innovativt Europa, der bærekraftig kjemisk industri gir løsninger for fremtidige generasjoner.

«INEOS vet de kan hjelpe», sa Greet.

For INEOS, som flyttet hovedkontoret til Rolle i 2010, gir dette en mulighet til å spille en større rolle når det gjelder å forme Sveits’ fremtid, samtidig som bedriften kan bli mer synlig.

Cefic satte pris på INEOS’ beslutning om å bli en viktig aktør i SusChem Switzerland.

«Sveits er et viktig produksjonssenter for Europa, både for basekjemikalier og fine kjemikalier for aktive ingredienser til helse og mye annet», sa Esther

Agyeman-Budu, Cefics kommunikasjonsrådgiver på området forskning og innovasjon.

«Bedrifter som INEOS, som har større kunnskap om produksjonssiden, er nødvendige for å kunne fornye produksjonen. Med våre begrensede ressurser må vi forsikre oss om at ressursene maksimeres med tanke på nytte for samfunnet.»

For mer informasjon om Ecochem-konferansen logg på www.ecochemex.com, eller om SusChem: gå til www.suschem.org

KLIMAENDRINGER

Sveriges kjemiske cluster setter seg ambisiøse mål om å bruke fornybart brensel innen 2030

Noen av verdens ledende kjemiske bedrifter har utfordret seg selv til å løse et globalt problem og ta vare på jordens naturressurser.

Innen 2030 vil INEOS, AGA, AkzoNobel, Borealis og Perstorp, det kjemiske clusteret i Stenungsund i Sverige, ønske å kunne produsere plast og kjemikalier brukt i rør, gulvbelegg, maling, kabler, rengjøringsmidler og mange andre produkter – om mulig uten fossil olje, kull eller naturgass.

For INEOS i Stenungsund, som bare benytter fossilt brensel, vil dette bli en tøff utfordring. Men Lars Josefsson, styreformann for INEOS Sverige AB, sier at det å finne og gå over til fornybare brensler, er av avgjørende betydning, ikke bare for Sverige, men også for resten av verden dersom man skal kunne reversere effektene av klimaendringene.

«Det er en stor utfordring, men vi ønsker å kunne bidra til et samfunn der ressursene brukes effektivt og alle våre produkter gjenvinnes», sa han.

«Vi ønsker å kunne bruke fornybare ressurser til å utvikle mer bærekraftige produkter.»

Det kjemiske clusteret med de fem bedriftene i Stenungsund regnes for å være blant verdens beste. Man har allerede sikret seg betydelige midler etter at visjonen Sustainable Chemistry 2030 ble lansert.

«Dersom vi lykkes, vil det innebære en betydelig forbedring for miljøet og den økonomiske situasjonen i vår region», sa Lars.

«Vi vet at det er mulig, men det vil ikke skje av seg selv. Det kreves mange aktører for å oppnå dette, inkludert et samarbeid med den akademiske verden, politikere og andre industrier. Vi må arbeide sammen.»

Og det er nettopp det de har gjort siden de presenterte sin visjon.

Så langt har man mottatt midler blant annet fra EU og en rekke svenske etater.

Visjonen om å oppheve avhengigheten av jordens olje- og gassreserver har også gitt dem lokalsamfunnets

respekt.

Innen 20 år tror de fem nøkkelbedriftene at Stenungsund vil være motoren i Vest-Sveriges økonomi, senteret for produksjon av bærekraftige produkter i den kjemiske industrien og stedet for bedrifter med lignende innstilling for å kunne blomstre og utvikle seg.

Men man kan si at reisen mot 2030 allerede har startet. Både INEOS og Borealis har vært med på å drive og støtte Stena Recyclings planer om å utvikle teknologien slik at man kan gjenvinne tusenvis av tonn med kabelplast og oppgradere til nye produkter hvert år. Gjenvinningen startet for et par år siden, og hvert år gjenvinnes tusenvis av tonn med plast (PVC og PE).

«Dette var tidligere ikke mulig grunnet det høye metallinnholdet i materialet», sa Lars.

Et annet eksempel er AkzoNobel, som investerer mye i forskning og utvikling. Ett – kommersielt – sluttresultat er et vannbasert, effektivt middel for fjerning av smuss og smøring som gjør at mer enn 97 % av vannet kan gjenbrukes i bilvask. Nesten alle nye bilvaskautomater i Sverige har nå denne teknologien.

«Energi er også svært viktig», sa Lars. «Vi har et pågående prosjekt for energisparing.

«En total analyse av anlegget utført av Chalmers University of Technology, sponset av det svenske energibyrået, viser et stort innsparingspotensial dersom vi ser på alle de fem bedriftene samlet.

«Det er nå innledet en fase to for å finne ut hvordan dette potensialet kan realiseres.»

Clusteret har også lansert et prosjekt for økt gjenvinning av plast fra sykehus.

«Det brukes mye plast ved sykehus, inkludert PVC», sa Lars. «Vi har nå et konsortium av samarbeidspartnere, inkludert Stockholms län og den svenske vestkysten. I tillegg til INEOS inkluderer våre samarbeidspartnere svenske universiteter og institutter, gjenvinningsbedrifter og PVC MedAlliance*. Målet er å etablere et bærekraftig håndteringssystem for medisinsk plastavfall

gjennom nært samarbeid med ulike aksjonærer og feltprosjekter.»

Et annet prosjekt er et fellesprogram med ledende svenske papir- og papirmassebedrifter som ser på muligheten for å ta i bruk fornybare råmaterialer fra skogen. Sverige, som har Europas tredje største papir- og papirmasseindustri, er i en unik posisjon ved at store deler av landet er dekket av skog.

Men på grunn av det avtakende papirforbruket ser nå industrien etter nye bruksområder.

Prosjektet Forest-Chemistry støttes av den svenske etaten VINNOVA.

Sustainable Chemistry 2030 har også fått støtte fra akademiske institusjoner som f.eks. Chalmers University of Technology, SP Technical Research Institute of Sweden, Göteborgs universitet, IVL, og Luleå tekniska universitet / Umeå universitet m.fl.

«Vår visjon, Sustainable Chemistry 2030, har økt samarbeidet innen clusteret og gir en plattform for å kunne kommunisere denne kjemien

Den er viktig for å kunne bevege seg i retning av et biobasert samfunn», sa Lars. «Dette vil være svært viktig også når vi skal diskutere andre viktige spørsmål med politikerne.»

Lars sa at 2030 vil gi klart fokus og opprettholde presset om å oppnå vårt mål.

«Vi tror det er mulig å oppnå målet vårt», sa han.

*Les mer om PVC Med Alliance på <http://www.pvcmed.org/>.

I OVERSKRIFTENE

NYHETER FRA
HELE INEOS

SKANN
HER FOR Å
VISE VIDEO:

Etylen-terminal gir INEOS forsprang på konkurrentene

Etylen-terminal gir INEOS forsprang på konkurrentene. INEOS Oxide har åpnet en ny milliontonns dypsjøterminal ved sin fabrikk i Belgia, slik at man kan få tilgang til etylen til konkurransedyktige priser overalt i verden.

Administrerende direktør Hans Casier sa at det innebærer at Antwerpen-anlegget nå vil kunne konkurrere med de beste i verden.

Den nye terminalen, som ligger i hjertet av den nest største petrokjemiske regionen i verden, ble offisielt åpnet

av Kris Peeters, ministerpresident i Flandern.

«Denne nye terminalen gi ny styrke til det petrokjemiske clusteret i Antwerpen, som de siste 50 årene har gitt Flandern fagkunnskap og økonomisk fremgang», sa han. «Denne investeringen viser at INEOS ser en fremtid i Antwerpen, og er et tegn på at Flandern begynner å se fruktene av en slik policy.»

Terminalen vil kunne håndtere etylenforsyninger fra verdens største etylenanlegg samt forsyninger fra anlegg

langs ARG-rørledningen, som forbinder Antwerpen med Köln og industriområdene i Ruhr-regionen.

Ved å forbinde terminalen til INEOS Oxide i Antwerpen og enda lenger, via rørledningen, til INEOS Oligomers LAO/ PAO-anlegget i Feluy i Belgia og INEOS Olefins & Polymers i Lillo og Köln, vil INEOS kunne levere råstoff til konkurransedyktige priser slik at man effektivt kan balansere behovene ved de viktigste europeiske anleggene.

Industri i et nytt lys

I Frankrike ble industri bokstavelig talt satt i et nytt lys denne sommeren.

Enorme opplyste bilder og fotografier av mennesker på jobb hos INEOS og Petroineos ble vist på store konteinere, og store fotografier av Lavéra-raffineringsanlegget ble vist på bygninger i Martigues og Port-de-Bouc.

Anledningen var Industrial Night, en del av den europeiske kulturhovedstaden Marseilles hyllest til sin industriarv.

Lavéra-anlegget – inkludert filialene Appryl, Naphtachimie og Oxochimie – er normalt stengt for offentligheten, men også her åpnet man dørene.

Martine Le Ster fra Petroineos Manufacturing France SAS sa at mer enn 700 mennesker var innom i den ekstraordinære åpningstiden og ble med på bussturer med kommentarer fra aktørene.

Andre steder ble det arrangert skuespill og konserter, og andre bedrifters anlegg ønsket også strømmen av besøkende velkommen.

Unipetrol stoler på INEOS

Tsjekkias ledende foredlings- og petrokjemigruppe har valgt INEOS til å hjelpe seg med å utvikle sin polyetylenvirksomhet.

Unipetrol har lisensiert INEOS Technologies' Innovene S-prosess, slik at selskapet kan produsere polyetylen av middels høy og høy tetthet ved crackerkomplekset i Litvinov.

Unipetrol sa at konstruksjonen av den nye polyetylenheten er et sentralt investeringsprosjekt i selskapets strategi på medium sikt.

«Vi har gjort bruk av den nyeste teknologien, noe som gjør at vi kan fornye vår nåværende produktportefølje og våre kunders tøffeste krav», sier Marek Świtajewski, styreformann og administrerende direktør.

Teknologien vil også forbedre produktsikkerhet og pålitelighet.

SPRE BUDSKAPET

Dersom du har en artikkel du har lyst til å bidra med i en fremtidig utgave av INCH, eller et emne du kunne tenke deg at vi dekket, kan du kontakte oss på info@inchnews.com

Alle innspill er velkomne!

“ Hvis du vil utnytte alt USA
har å tilby, så er det ingenting
du ikke kan oppnå”

Geraldine Ferraro, tidligere amerikansk advokat.